

BULETINUL AGRICOL

AL CAMEREI DE AGRICULTURĂ A JUDEȚULUI ARAD

STRADA GH. POPA No. 4.

Apare la 1 și 15 a lunii.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Gh. Popa No. 4.
Palatul Domeniilor

Redactor responsabil:
Ing. Agr. Insp. NICOLAE POPESCU
Secretarul Camerei de Agricultură

Abonamente:
Pentru județul Arad pe un an Lei 50.--
Pentru alte " pe un an " 200.--

CUPRINSUL:

	Pag.		Pag.
1. Situația Agricolă	1	13. Conferința Viticolă din Siria	20
2. Conferințe și cursuri de iarnă	2	14. Raport asupra activității echipelor volante, relativ la introducerea fermenților selecționați..	21
3. Demonstrațiile de arătură cu plugurile Reșița aranjate de către Camera de Agricultură a județului Arad	3	15. Raport asupra propagandei introducerii fermenților selecționați în vinificație în comuna Măderat, din ziua de 25 Oct. până în ziua de 7 Noemvrie 1933	23
4. Agricultori salvați-vă porumbul	6	16. Tabloul de întrebuințarea fiolelor cu fermenți selecționați, în podgoria Măderat	25
5. Mijloace de luptă contra coropșniței	7	17. Cum trebuie să îngrijim vinul și să-l păstrăm	26
6. Arătură adâncă de toamnă în vederea însemnărilor de primăvară	10	18. Acțiunea pomicolă a Camerei	27
7. Stârpiți șoarecii de pe semănături	10	19. Toblou cu pomii distribuiți în toamna 1933	28
8. Examinarea armăsarilor de către Comisia Camerei de Agricultură	10	20. Mijloace de apărare contra rosăturii lepurilor de câmp în livezi	29
9. Publicația pentru târg de cai 10 Dec.	13	21. Pagina Stuparului. Expoziția Societății Apicole »Arădana« Arad (fondată 1933) de sub patronajul Camerei de Agricultură	31
10. Expoziția de avicultură, apicultură și târg de flori	14	22. Hrănirea ajutătoare a albinelor	33
11. Cum trebuie — micul gospodar — să hrănească bine și să îngrășe eficient porcul Mangalița?	15	23. Aviz Cereri	36
12. Oaia Karakul	18		

Situația agricolă.

de Ing. Agr. Insp. N. POPESCU.

Timpu nefavorabil a continuat și, în afară de stricăciunile făcute în recoltele de porumb și struguri, prin necoacerea acestora, prin ploile continuative a împiedecat și însemnările de grâu de altfel și așa întârziate prin culesul porumbului. În anul acesta nu ne putem ca de obicei mândri că, la data de 31. Octomvrie agricultorii noștri sârguincioși au terminat se-

mănăturile de grâu. Sunt comuni cu pământuri mai nisipoase sau mai ridicate, cari au terminat însemnările, iar cu atât mai puțin se pot mândri cu acest lucru cei cu pământurile joase și lutoase. După datele culese avem însă mănțat în județ circa 70% din suprafața anului trecut. În schimb pe lângă toată toamna ploioasă s-au ivit șoarecii, prima oară pe trifoiști și lucerniști, trecând încetul pe lanurile

Însămânțate cu grâu. Am și distribuit până în prezent boabe otrăvite de grâu în unele locuri pentru stârpirea lor.

Porumbul cules necopt a început a-se strica atât pe poduri cât și în cotărcl. Precaut și cu mare băgare de seamă are să fie agricultorul pentru a feri anul acesta porumbul de stricăciune.

Vinul a fost puțin și acru, mai ales la acei viticultori cari nu au urmat sfaturile noastre și a specialiștilor Școalei de Viticultură, Miniș referitor la stropirea la timp potrivit contra peronosporiei și cochilisului.

Mulți cultivatori de sfeclă se chinuiesc încă cu scoaterea și transportul sfeclelor, cât și cu încasarea banilor după sfeclele lor livrate.

Semânța de trifoiu și lucernă a fost foarte puțină, astfel este căutată și se plătește cu 38-40. Lei, dacă este corespunzător curățită prin ciur.

Ce privește prețul cerealelor, trebuie să amintesc urcarea grâului până la 420-430 Lei. Bucuria nu a ținut însă mult că s-au ivit în ultimul timp mai multe cereale pe piață și cumpărătorul a avut de unde alege scoborând prețurile din nou la 340-370. Lei.

În proporție cu prețurile din străinătate care sunt Lei 240-280 prețurile de grâu la noi sunt bune, dar cred că anul acesta nu ne interesează prețurile din străinătate căci puțin grâu va fi în țară peste trebuințele noastre și astfel pentru export.

Sunt de părere că prețul minimal fixat de Guvern pentru grâu s-ar putea majora liniștit cu 30-40 Lei la 100. kgr. înainte de agriculto-

rul neorganizat l-ar fi vândut deja în mare parte.

Animalele începând dela pui și rață până la porc, cal, bou și chiar vacă au în anul acesta ca nici când boabe de porumb în pradă înaintea lor, dar și piețele gem de trăsuri cu porumb nou adus și prădat cu 130—135. Lei per 100. kgr.

Pentru varză a fost un an potrivit, s-a făcut ca nici când, dar ce folos pentru bietul Soco-dorean sau Seleușean când sdrobește caii pe drumurile noastre renumite de rele și, încasează după o cale de 60—80 km. (dus și întors) 400—600. Lei pentru căruța cu curechi (varză).

Am primit din mai multe județe cereri pentru livrare de porumb vechi și nou bine copt. Sperăm că vor veni la limbul său pentru a face cumpărături la noi. I-i primim cu bucurie și le stăm în interesul agricultorilor noștri cu cea mai mare plăcere zi și noapte la dispoziție.

Pe ziua de 10 Decembrie am invitat toate regimentele din țară la un târg de cai aranjat de Camera noastră aci în Arad pe totuț târgu-lui de vite, pentru ca să și cumpere D-nii Ofițeri cai de călărie.

Până în prezent s'au cumpărat prin mijlocirea noastră 18 cai și la adresa noastră către Înalțul Minister de Armată ne-a sosit încă cereri dela regimente pentru 100-150 cai.

În ultimele zile s'a îndreptat timpul spre bine, razele soarelui și vântul vor usca pământul pentru arat și însemnțat și ne va sprî-jini munca pentru salvarea recoltei de porumb necopt.

Conferințe și cursuri de iarnă.

de Ing. Agr. Insp. N POPESCU.

Lucrările la câmp s-au terminat în cea mai mare parte și agricultorul iarăși ajunge la un oarecare repaos, care îi permite să și scoată câte o carte de pe poliță, sau din biblioteca comunală, ori să citească mai cu atenție și mai liniștit „Drumul Nou” al Uniunii Camerelor de Agricultură „Buletinul” Camerei noastre care se expediază în mai multe exemplare la

fiecare primărie, școală, parohie, casă culturală sau fruntași ai comunei.

Conform îndrumărilor, aceste reviste agricole își au menirea de a fi citite în primul rând de adreșți, cari au datorința ca după citire să le împrumute și altor consăteni știutori de carte din vecini, pentru ca și ei să culeagă învățăturile folositoare dintrânsele.

Dar după terminarea lucrărilor grele ale câmpului, mai rămâne, după hrănirea și adăparea vitelor, timp îndeajuns și pentru un ceas sau două de divănit.

Sosind deci vremea când oamenii pot sta liniștiți și cu noi specialiștii la povești, Camera de Agricultură a hotărât ca precum în alți ani așa și în decursul iernei curente să aranjeze și să țină conferințe de una zi sau cursuri de 6 zile, cu patru ore pe zi, în comunele unde se vor înscrie cel puțin 25. ascultători agricultori cari se obligă să cerceteze cursurile punctual dela ora 10—12 înainte de masă și dela ora 2—4 după masă.

Cu ocaziunea acestor conferințe sau cursuri se va vorbi despre toate chestiunile cari sunt folositoare pentru intensificarea agriculturii cu toate ramurile ce-i aparțin și sunt de folos pentru progresarea gospodăriei fiecărui plugar harnic.

În legătură cu conferințele sau cursurile se vor distribui foi volante explicative, se vor proiecta filme instructive și se vor face demonstrații educative pentru oricare ramură aparținătoare agriculturii.

În planul de muncă pentru iarnă este luată și partea de educație casnică a fetelor și a femeilor. Camera va aranja conferințe ori cursuri și pentru ele, cu care ocaziune li-se vor da sfaturi și li-se vor ține prelegeri despre multe cele ce pot fi de folos pentru viața lor de gospodine bune. Vor primi învățătură relativ la curățenia din casă, relativ la pregătirea mâncărilor, relativ la lucru de mână, relativ la îngrijirea vitelor, a păsărilor și relativ la cultura grădinelor de zarzavaturi etc.

Intellectualii satelor! arătați prin a sprijini acțiunea Camerei că într-adevăr doriți cu toții luminarea și progresul țaranului nostru.

Fruntași și știutori de carte, cari cunoașteți valoarea mare a științei, îndemnați consătenii să participe la aceste conferințe sau cursuri agricole.

Suntem convinși că iarăși se vor vedea în foarte multe comune zi de zi, 100—200. persoane șezând una lângă alta și în mod regulat câte 4. ore la zi, începând dela preoții, învățătorii, notarii și fruntașii comunelor până la micul agricultor sau ziler chiar, ascultând cu interes adânc povețele noastre fără să facă caz dacă vecinul de lângă el din banca școlii îi este dușman fie politic sau din alt motiv oarecare.

Da, fiindcă în acela sală reprezentanții Camerei noastre vor vorbi numai despre treburi plugărești, căutând a infiltra în sufletul fiecăruia necesitatea de a porni pe căi corespunzătoare pentru îmbunătățirea holdelor, majorarea producției, conservarea și valorificarea recoltei, precum și creșterea animalelor alese și frumoase și apărarea gospodăriilor contra inamicilor, boli, fie vegetale sau animale.

Astfel fiind, rugăm pe toți cei ce vreau să ne ofere sprijinul lor să sfătuiască pe consăteni să se înscrie pe tablou, căci Camera va aranja conferința sau cursul numai în cazul când se vor înscrie cel puțin 25 ascultători. Afară de aceasta mai are nevoie Camera Agricolă de o sală curată, caldă, cu bănci sau scaune. Toate cheltuielile de aranjare și a conferințelor le va suporta Camera.

Demonstrațiile de arătură cu plugurile Reșița, aranjate de către Camera de Agricultură a județului Arad.

de DIMITRIE CRIȘAN.

Plugarii noștri erau obicinuiți până acum să-și cumpere plugurile de cari au nevoie în gospodăria lor dela fabricile din Germania, încât erau convinși că numai marfa venită din străinătate este făcută din material bun, din oțel bătut și cu corman și grindei construit în așa fel, ca să corespundă regiunilor noastre cu

diferite soiuri de pământuri mai tari, mai legate sau mai uscate.

Avem în județ pluguri dela fabrica Rud. Saack Leipzig, dela Gebr. Eberhardt, Ulm a) Donau, ambele din Germania, și avem în număr mai redus pluguri și dela fabrica Reșița.

Incontestabil că pânăce fabrica Reșița nu

a făcut pluguri de calitate cerută de noi nu am părtinit-o, ci am îndemnat oamenii să-și cumpere pluguri de cari au nevoie dela fabricile străine. Era și natural să facem această propagandă pentru produsele străine, de vreme ce stabilimentele noastre industriale din țară nu erau capabile să aducă spre vânzare pluguri de calitate cel puțin aproape de fabricația de peste granițe. În timpul său era de altcum mai ușor să cumperi dela străin fiindcă atunci și el cumpără recolta de cereale dela noi.

Astăzi însă țările străine zic că și ele au sărăcit cu vremurile după războiu și deci pentruca să nu plătească banul puțin ce-l au străinilor — adică nouă — pentru cerealele

fabricei „Reșița” care este la noi în țară și care ne-a pus în vedere că este în situația de a-ne livra pluguri și tot felul de unelte agricole, pregătite din materiale de prima clasă și pe un preț convenabil.

Am cunoscut plugurile Reșița mai de mult și am pus întrebarea dacă calitatea lor poate să fie din material de prima clasă garantat.

Fabrica ne-a răspuns că oțelul din pluguri e bătut și este de o calitate superioară.

E drept că mai de mult „Reșița” a avut pluguri scoase sub marca (semnul) „Lup” care nu prea erau bune, dar azi au ajuns ca să iasă în public cu fabricate de calitate ireproșabilă. Oțel bătut în grindeie și cormane de calitate aproape egală cu bonitatea celor din Germania.

Demonstrații cu pluguri Reșița.

de cari au nevoie pentru hrana locuitorilor; preferă să forțeze ca populația să intensifice gospodăriile plugărești în așa fel, ca să majoreze producția de cereale și cantitățile de cari mai au încă nevoie le cumpără din America care rar se folosește de fabricatele europene.

Cu alte cuvinte. Străinătatea caută ca să nu cumpere dela noi, dar fabricatele lor din oțel, ferărie etc. ar vrea să le aducă la noi pentru vânzare. Va să zică: Pentru a cumpăra dela străini suntem buni, iar pentru a vinde străinului nu suntem buni.

Între împrejurările aceste a venit oferta

Acestea fabricate, pluguri, unelte agricole etc. sunt scoase sub marca „Cap de bou”.

Ca să putem vedea dacă cele afirmate în ofertă corespund adevărului și ca să putem da ocaziune agricultorilor să se convingă ei singuri la fața locului afară pe holdă de calitatea plugurilor, am aranjat în 14 centre ale județului demonstrații de arătură cu plugurile „Reșița”. Astfel de probe au fost în comunele: Cil, Gurahonț, Șilindia, Buteni, Cermei, Ineu, Pâncota, Zărand, Grăniceri, Chișineu, Curtici, Pecica, Aradul-Nou și Caporal Alexa.

La acestea încercări de pluguri am învi-

tat toate comunele din jurul centrelor susinșitate. În total în 134 sate am lansat publicația noastră, sfătuind oamenii să vină și să vadă cum ară plugurile, ce material este în ele ce sistem și dacă au vre-o dorință de exprimat, deoarece Camera când a invitat fabrica să vină la probe a pus condiția ca să trimită un reprezentant de al ei, care va asculta toate observațiile ce se fac de către oameni și după ce se va întoarce acasă să caute ca pentru județul Arad să fabrice numai modele cari corespund cerințelor dela noi.

În decursul demonstrațiilor am avut ocaziunea să ascultăm părerea a multor plugari bătrâni și tineri, bine versați în ale plugăriei, dar observațiunile cari ar fi atins calitatea plugurilor nu am auzit decât că într-o regiune le trebuie plug cu osie încovoiată în sus în formă de arc, în alte comuni cer ca osia roțiței să fie reglabilă, etc. etc. Cu plugurile ce am avut cu noi, am făcut tot felul de arături mai adânci sau mai pe suprafață, brazdă mai mare, mai mică, le-am băgat în pământuri uscate, căbăcite, dar nicăieri nu am observat ca plugul de dimensiunea cerută pământului din regiune să nu fie pe plac și să nu corespundă oamenilor.

Reîntorși din drumul nostru de 14 zile prin județ, am desbătut în lung și în lat cauza înșăși cu reprezentantul fabricii, care a fost încredințat în această privință și, la sfârșit am ajuns la următoarea înțelegere:

1. Fabrica va ține pe spesele ei un depozit aici în Arad, la firma Andrényi, unde va avea întotdeauna un număr considerabil de pluguri, grape, trupițe și accesoriile acestora spre vederea plugarilor, cari vor putea să-și aleagă liber dimensiunile de cari au nevoie.

2. Fabrica va tipări un catalog în care cu clișee vor fi trecute toate plugurile ce am

ales pentru județ, grape și accesoriile acestora împreună cu prețurile din comerțul liber.

3. Fiecare plug ori grapă va fi vândută pelângă o garanție de 2 luni până când fabrica este îndatorată a reprimi și înlocui la dorința cumpărătorului orice plesă stricată dela plug sau grapă sau chiar garnitura întreagă întrucât va fi nevoie. În aceasta privință agricultorul va primi la preluare adecă la cumpărare un certificat, prin care fabrica certifică garanța.

4. Cumpărarea se face în baza unui bon primit dela Camera de Agricultură. Bonul se dă la cererea verbală fiecărui agricultor care vrea să-și procure din aceste pluguri.

5. În baza bonului ori cărui plugar i-se asigură din partea Camerei de Agricultură o reducere de 30% din prețurile din catalog.

6. Plugurile, grăpile etc. puse în catalog sunt provăzute cu marca (semnul) „Cap de bou“, ceea ce înseamnă că sunt făcute din calitatea cea mai bună.

7. Fabrica va trimite câteva pluguri și la Camera pentru a-le expune pe coridor la vedere publică.

8. Bonurile se pot scoate dela Camera în fiecare zi de Marți și Vineri a săptămânei, iar plugurile din magazie în fiecare zi a săptămânei.

9. Plata prețului plugurilor se face în întregime la ridicare.

După cum reese din cele de sus Camera a îngrijit de toate măsurile ca fiecare proprietar agricultor să poată cumpăra pluguri și unelte agricole bune, relativ pe preț eștin, dela noi din țară și nu dela străini.

Prin urmare sfătuim pe toți cei interesați să se adreseze Camerei de Agricultură și să se folosească de favorul ce li-se oferă la procurarea plugurilor nepesare în gospodăria lor.

Agricultori!

Cumpărați pluguri eștine și bune fabricat Reșița. Bonul se primește la Camera de Agricultură în fiecare zi de Marți și Vineri.

Agricultori salvați-vă porumbul

de Ing. Agr. Insp. N. POPESCU.

În anul 1932 rugina neagră a bătuit semănăturile de grâu, în anul 1933 a fost anul ploilor, a timpurilor răcoroase, reci, cu foarte puțin soare, cari au influențat cât mai defavorabil între altele și coacerea porumbului.

În șes s'au copt toate soiurile de porumb până la 60—70%, în Luncă, părțile Sebeșului și Valea Mureșului a rămas la 60—70% necopt, iar de porumbul din plasa Hălmașului și părțile deluroase ale plasei Radna nici nu mai poți vorbi, fiindcă este cu desăvârșire nimicit.

Câtă cheltuială a avut, și câte sfaturi a dat Camera chiar în aceste părți deluroase, sfătuind oamenii să introducă cultura porumbului cu coacere timpurie ca: Putty Cinquantino sau Ardelenesc, care a fost împărțit cu preț redus la mulți din aceste regiuni. Sfaturile s-au primit cu mulțumită însă porumbul timpuriu împărțit pentru însemănțare s-a mâncat în mare parte și în fine tot porumbul târziu, nepotrivit regiunii, cu tulei de 3 mtr. înălțime a ajuns în pământ. — Că doară el dă mai mult rod decât porumbul introdus de Cămeră.

În anul 1916 am administrat o moșie de 8.000 jugh. cad. Iera an ploios în care au înverzit crucile pe holdă și, magaziiile și podurile erau pline de cereale jilave. Ce am făcut, ca să scăpăm recolta de stricăciune. Am așezat-o în straturi subțiri pe poduri și în magazie, întorcându-o zilnic și trecându-o prin vântura-toare, iar în zilele calde cu soare și nițel vânt am deschis ușile, ferestrele, și am descrăpăit țiglele de pe acoperișuri, pentru o aerizare cât mai bună. Rezultatul și răsplata muncii depusă a fost că: toate cerealele manipulate în felul acesta au fost salvate.

În 1912 sau 913. (Pusta Zămărd plasa Șebiș) am avut un an în care porumbul s-a

copt anevoe. Ce-l american introdus pentru încercare, a fost și la sfârșitul lui Octombrie în lapte. La cules porumbul s-a ales în primul rând bine pe holdă, căci știut, este că un măr putred îți strică toată grămada. A urmat apoi așezarea porumbului sus la conac, lângă cotarcă, în grămezi lungi, care noaptea s-a acoperit cu ponevi și tulei, iar peste zi s-a descoperit, alegând pe cel mai copt și așezându-l în cotarcă. Între porumbul din cotarcă au fost puși mărăcini sau bucăți de leături pentru o cât mai bună aerisire. Astfel s-a întors și s-a ales porumbul din grămezi în mai multe zile dearândul. Porumbul așezat în cotarcă s-a mutat, la început mai des, dintr'o parte a cotărcii în cealaltă. Prin aceasta mutare s-a amestecat porumbul uscat de pela margini cu cel jilav dela mijlocul cotărcii, ajungând o parte din cel uscat dela margini la mijloc, iar cel dela mijloc încă jilav la margini, astfel accelerându-se uscarea.

Porumbul așezat în straturi subțiri pe pod s-a întors cât de des, înlăturând și aicea cel stricat, iar peste zi s-au lăsat ferestrele și ușile deschise, asemenea s-a descrăpăit țiglele (cîrpele) acoperișului, ca vântul să intre mai ușor prin iele.

Prin munca aceasta am salvat recolta de porumb. Poate că din slujbașii depe vremuri din Dieci, Selejeni, Roșia, Grocna, Almaș și alte comuni își mai aduc încă aminte de acest lucru.

Sfătuesc pe fiecare agricultor să mute des porumbul dela un loc la altul, să-l întoarcă, să-l aleagă și să-l pună cât mai bine curențului și vântului, căci numai astfel înlătură u-mezeala stricăcioasă chiar și din măduva cocianului.

Mijloace de luptă contra coropișniței.

Coropișnița (*Grillotalpa vulgaris*) se aseamănă cu racul, prin pieptul său foarte dezvoltat, în formă de carapace, cu greurele prin corpul său gros și moale, precum și cu cârțița prin membrele sale dindărăpt, largite în formă de mâini.

Moravurile și reproducerea (înmulțirea). — Coropișnița își depune ouăle la sfârșitul lui Iunie sau în Iulie într-o gaură scobită în pământ, la 20 până la 25 cm. adâncime și-i ușor de recunoscut prin aceea că deasupra ei se găsește un mic mușuroiu de pământ răscolit și plante uscate. Cu bul este legat cu suprafața pământului printr-o galerie. Seara, femela așezată la intrarea galeriei sale, cheamă masculul prin strigăte guturale. Foarte zămisli-toare, ea ouă 200 până la 300 ouă aglutinate, de un alb roșcat, mari, cât o sămânță de nap. Ea le depune într-o coajă de mărimea unui ou de găină, care iese câteodată la suprafață, prin săpatul pământului.

Numărul ouălor ieșe însă redus, nu se știe de ce, numai la 25—30 ouă, din cari ies apoi larvele după 12—15 zile. Aceste larve cari sunt la început albe se aseamănă cu furnicile mari.

La început coropișnițele trăesc în familie, pe urmă se îndreaptă care încotro, începându-și acțiunea lor distrugătoare. Ele însă nu se desvoaltă deplin decât în al treilea an, când ajung la maturitate.

Coropișnița ese la suprafața pământului mai ales noaptea, iar în timpul zilei se adăpostește într'un cuib destul de adânc în pământ, pentru ca să nu poată fi ajunsă de sapă sau să nu ajungă la ea frigul iernei când stă acolo pitulată. Ea ajunge la cuib printr-o galerie verticală, de multe ori chiar prin mai multe galerii, a căror deschizătură se află la câțiva centimetri sub suprafața pământului.

El îi place mai ales în pământurile moi și calde, fărâmicioase la suprafață, însă destul de răcoroase în adâncime. Coropișnița își caută pentru iarnă, pe care o petrece în amorfire, un loc care să o poată apăra de frig ca de exp.

grămezile de gunoiu, pământul din așternutul animalelor, etc.

Prădăciunile. Nemișcată ziua, coropișnița își începe activitatea de cum se face seară. Picioarele sale sapă galerii la suprafața pământului și cu dinții, cari se află în fluierul și în partea din dărăpt a membrilor de dinainte, ea taie ca și cu o mașină de tuns tot ceea ce se opune înaintărei sale.

Din amurg și până în zorii zilei, ea umblă la suprafața pământului săpând galerii în toate direcțiile, ne lăsând nici un loc pe unde să nu treacă și să nu lase urme. Ea năpădește culturile stropite, se trage în băligar, în pământul din așternutul animalelor, se așează în plantațiile din aer liber, nimicește sămânțele tănăre.

Coropișnița este omnivora (se hrănește cu animale și vegetale); ea se hrănește cu insecte; cu totfelul de nimfe (insecte ce ies din stare de larve) mai ales cu cele de cărbuș, râme, însă ea taie și mănâncă toate rădăcinile legumelor pe cari le întâlnește în calea sa: varză, salată, mazăre, morcovi etc. pe cari le roade cu fălcile sale puternice. Ea găurește tuberculele cartofilor, se desfată cu fragi, într'un cuvânt, ea distruge tot ceea ce îi cade în drum.

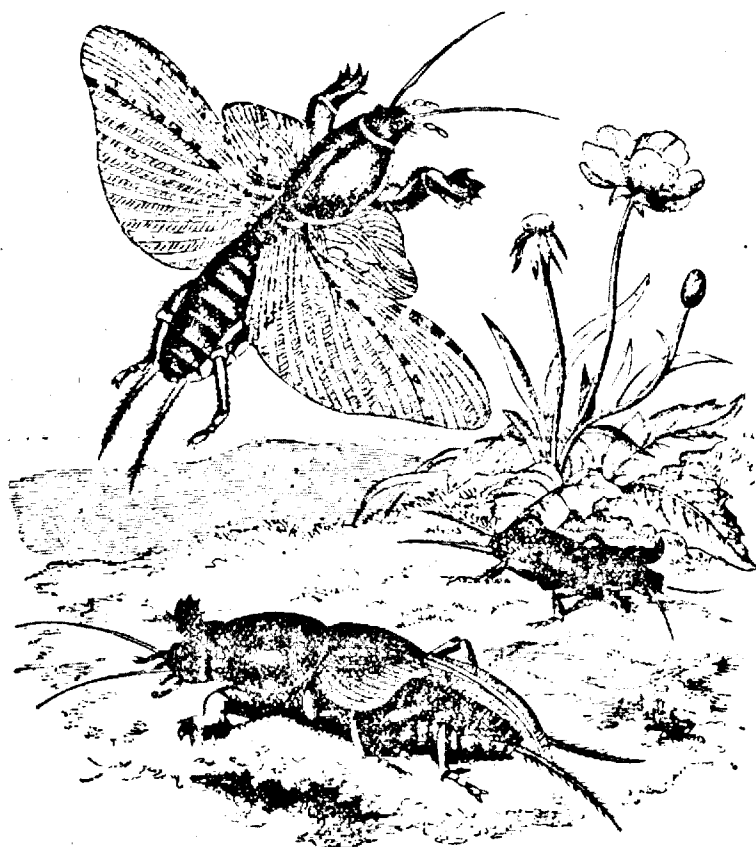
Mijloace de distrugere. Asfixierea. Faceți-le să ajungă în atingere cu un lichid unsuros, cu petrol sau ulei, care le astupă organele respiratorii ce se află pe fiecare latură a abdomenului. În acest scop udați de cuseară pământul pe care vroiți să-l scăpați de coropișnițe. Distrugeți galeriile vechi cari sunt prea numeroase și prea nedesluite pentru a-le urmări. În timpul nopții coropișnițele vor umbla din nou și astfel veți putea vedea cu ușurință pe unde au trecut.

Luati-Vă după galeriile orizontale și veți ajunge astfel la galeriile verticale unde se adăpostesc coropișnițele. Băgați degetul în galeria verticală și îndesați pământul jur împrejurul găurei în așa fel ca el să nu cadă înăuntru. Pe urmă, cu o stropitoare prevăzută cu o țevă, pentru a nu spăla încât se poate pereții canalului, vărsați cu încetul apă până

ce ajunge la nivelul (înălțimea) pământului. După aceea vărsați deasupra apei o lingură de ulei sau de petrol. Apa, retrăgându-se, trage cu ea la fundul galeriei corpul gras, care s'ar strecura prin pereții galeriei dacă nu ar fi fost înmuiat prin apă vărsată la început. Petrolul întâlnește coropișnița și o omoară. De cele mai multe ori ea rămâne îngropată în pământ însă câteodată, de cum o atinge apa, ea se ridică la suprafață crezând că înfârșit va putea respira și moare de îndată ce a apărut la suprafață.

vitori mai greu decât aerul, cari omoară coropișnițele. Intrebuințați sulfura de carbon cu ajutorul țepii injectoare, instrument prevăzut cu un dinte mare de fer care se înfige în pământ la o adâncime nu prea mare. Injectați 50 până la 80 gr. de sulfură de carbon la m², prin 4 până la 5 injecții. Imediat după injecție astupați bine gaura făcută, cu pământ. Adesea coropișnițele nu se pot ucide din cauză că, pentru a se feri de gaze, ele se urcă la suprafață.

Zarzavagii din Alger au făcut injecții cu

Această operațiune trebuie făcută atunci când pământul n'a fost lucrat de câțva timp și este îndesat și pereții galeriilor sunt învârtosiți și nu amenință să se surpe sub înrăurirea apei. Porniți acțiunea de distrugere atunci când ați strâns recolta de pe pământul năpădit de coropișnițe.

Asfixierea cu gaze otrăvitoare, ca vapori de sulfură de carbon, dau rezultate destul de bune. Introducerea în gaura coropișniței a sulfurei de carbon este de recomandat, căci evaporându-se într-o clipă ea produce vapori otră-

doze mai mari 800, 1000, și 1300 kgr. la ha. Iar rezultatele au fost mai mult decât satisfăcătoare deoarece acțiunile de sondaj făcute câteva zile după tratament, au arătat o mortalitate de 75—80% și chiar până la 90%. Acest procedeu costă însă, din nenorocire, foarte mult.

Cursele. Cele mai simple sunt ghiveciurile de flori, băgate în pământ. Alegeți-le de mărime mijlocie, destul de mari pentru ca coropișnițele căzute înăuntru să nu poată ieși afară și destul de mici pentru ale îngropa fără a

face prea mari pagube printre semințe. Așezați ghiveciurile în drumul galeriilor, de deasupra pământului, în așa fel că să fie cu 4—5 cm. de desuptul unei galerii. Dacă între pereții ghiveciului și acei ai groapei, în care este așezat se găsește loc liber, umpleți-l cu pământ și apăsați-l (îndesați-l) bine, în așa fel ca ghiveciul să stea țeapăn. Coropișnițele odată ce au căzut în curse nu mai pot să iasă afară cu toate că prin căderea lor trag pământ după ele. Ca momeală se poate pune în curse diferite legume: morcovi, varză, etc. Pentru a înlesni prinderea în curse a coropișnițelor, faceți următorul lucru. Așezați pe pământ scândurici, în așa fel ca colțurile lor să ajungă la curse, pentru ca insectele întâlnindu-le în calea lor, să ajungă prin ele la curse și să cadă înăuntru.

Cursele se vor cerceta în fiecare dimineață și se vor omorî coropișnițele prinse în ele. Curățiți ghiveciurile de fiecare dată și din timp în timp, schimbați locul curselor.

Refugiurile. Cu venirea toamnei folosiți-Vă de obiceiul lor de a căuta căldură pentru iernat. Săpați în pământ tranșee de 30 cm. de largi și de 15 cm. de adânci, umpleți-le cu băligar și acoperiți-le cu pământ. În acest chip atrageți, aproape toate coropișnițele și în luna Februarie—Martie, strângeți insectele încă amorțite cari se găsesc acolo la adăpost și omorâți-le.

Otrava. Momeala otrăvită întrebuințată până în prezent era alcătuită dintr'o otravă puternică în care se află fosfor și zinc. Însă în ultimul timp, având în vedere pericolele pe cari le poate cauza acest amestec pentru om și mai ales pentru animale, întrebuințarea lui este interzisă. În locul lui se folosește acum fluosilicatul de bariu, care s'a dovedit a fi bun contra coropișnițelor.

Acest produs chimic nu este periculos, nici pentru om și nici pentru animale decât

atunci când este înghițit în cantități mai mari. El nu se aprinde ușor, nu are miros neplăcut și nici nu răspândește gaze otrăvitoare. Fluosilicatul de bariu se întrebuințează de altcum în aceleași doze ca și prima otravă susamintită și costă cu mult mai puțin. Ca momeală se poate întrebuința și orezul s'au numai fărâmiturile de orez cari pot fi mâncate mai cu ușurință și cari sunt cu mult mai efține decât boabele întregi de orez. Întrebuințați formula următoare: fărâmituri de orez 20 kgr., apă 5 lt., fluosilicat de 1 kg. bariu. Astfel se va obține un amestec de 26 kg.; destul pentru un hectar.

Dacă coropișnițele sunt mai multe se va face un amestec otrăvit de 40 până la 50 kg. Orezul se va înmuia în apă în așa fel încât toate boabele să se umfle, fără însă să se facă ca un aluat; lăsați-le apoi să se usuce puțin înainte de a le amesteca cu fluosilicatul de bariu.

În sfârșit, frământați amestecul până ce boabele de orez s'au învăluit cu fluosilicatul de bariu. Pentru a înlătura orice pericol, nu respirați pudra de silicat de bariu. La prepararea amestecului se vor întrebuința vase speciale, cari se vor curăți cu îngrijire, iar oamenii cari au răni sau plăgi pe mâini să nu facă amestec care pentru ei ar deveni periculos.

Nu pregătiți momelile decât în momentul întrebuințării pentru a nu micșora puterea lor de otrăvire. Aceste momeli se vor împrăștia seara și niciodată în timpul zilei, căci coropișnițele umblă și își caută mâncarea lor numai noaptea. Și nu le întrebuințați pe timp ploios sau când seceta este prea mare. În fine repetați tratamentul de două ori într'un interval de 15 zile.

De altcum tratamentul nu este costisitor și totuși prin el se pot feri culturile de pustilurile unei insecte atât de stricătoare.

Prelucrat din Vie a la Compagne.

Arătură adâncă de toamnă în vederea însămânțării de primăvară.

O regulă principală în agricultura rațională este și aceea că în vederea însămânțării de primăvară, pe lângă condițiunile de climă și sol dela noi întotdeauna să arăm pământul toamna la o adâncime de cel puțin 25-30 cm.

Cea mai sigură apărare contra secetei este arătura adâncă de toamnă. Pământul arat de cu toamnă primește toată umezeala din decursul iernei și o reține pe seama culturilor din anul viitor. Plantele, în pământul arat de cu toamnă, pe lângă umezeală mai multă, găsesc și o cantitate mai mare de nutremânt. Acțiunea de descompunere a gerului și a celorlalți factori climaterici e mult mai mare în pământul arat, în urma cărora aici se formează mai mult nutremânt descompus, gata pentru hrănirea plantelor. Prin arătura adâncă de toamnă nimic nu multe plante și animale vătămatoare. Pământul arat de cu toamnă în primăvară se

de Ing. Agr. N. Popescu.

uscă mai repede și prin urmare se poate însămânța mai de timpuriu, dar nu în noroiu, ceea ce este un favor, deoarece aceste însămânțări reușesc cu mult mai bine decât cele târzii.

Stârpiți șoarecii de pe semănături.

Camera pune cu prețul redus de Lei 30. kgr. grâu otrăvit, la dispoziția agricultorilor a căror lucerniere și trifoiști sau lanuri de grâu sunt atacate de acești dușmani. Grâul otrăvit se așază în gropile șoarecilor, câte 2—3 boabe într-o groapă astfel că 1. kgr. este suficient pentru un jug. cad. de pământ.

Ortăciți-vă și apărați-vă contra acestui inamic căci numai atunci veți depune o muncă cu succes dacă toți cu toții. Vă veți executa, căci altcum deși se stârpesc depe holda unuia, șoarecii vor apărea din nou și se vor înmulți iarăși venind dela vecinii leneși și grei de cap.

Examinarea armăsarilor de către Comisia Camerei de Agricultură.

Precum alte animale de reproducție așa și armășarii se examinează an de an de către Comisia de expertiză de plasă. Această Comisie vede reproducătorii cabalini ai comunei, ai composeșoratorilor, ai asociațiilor de pășunat, precum și ai particularilor crescători cari în gospodăria lor se îndeletnicesc și cu creșterea animalelor de prăsilă. Armășarii examinați și admiși primesc un certificat de autorizație, după modelul prescris de regulament, în baza căruia aceia ce aparțin comunelor sau composeșoratorilor ori asociațiilor pot să fie folosiți mai departe pentru montă, iar din aceia ce aparțin particularilor, o parte se vând comunelor, alta parte se folosește de proprietar pentru montă, având dreptul fiecare ca în baza autorizației primite să formeze cu armășarul său o stațiune de montă particulară.

La cumpărarea de armășarii, admiși pen-

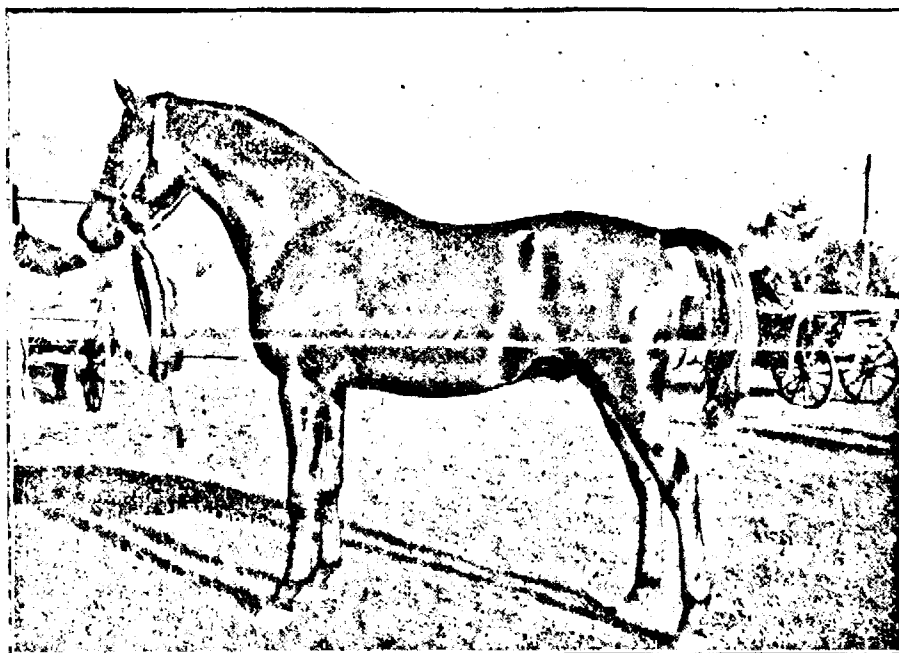
tru reproducție Camera are obiceiul să acorde ajutoare atât comunelor, composeșoratorilor cât și asociațiilor.

Dat fiind însă ușurința cu care Comisia admite exemplarele destinate reproducției, Camera de Agricultură de ani de zile a introdus o nouă metodă în celace privește procurarea reproducătorilor cabalini și anume: a votat ajutoare numai acelor comune, cari și-au procurat reproducătorii necesari din numărul de exemplare ce au fost admiși și de Comisia Camerei; care în fiecare primăvară cu ocaziunea târgului de plasă aranjat special pentru acest scop, reexamina toate animalele de reproducție fie că aveau sau nu aveau certificatul de autorizație dela Comisia de expertiză de plasă.

Schimbările deși elaborate cu foarte bună intenție, totuși nu au adus rodul necesar în

vederea ameliorării creșterii cabalinelor, întrucât în cele mai multe cazuri acei ce aveau deja certificatul de admitere dela Comisia de plasă nici nu se mai prezentau la târg, adică înaintea Comisiei Camerei ci, pur și simplu în baza actului de autorizație, sau folosea armăsarul la formarea stațiunii particulare de montă sau îl vindea comunei care nu reflecta la ajutorul Camerei. Era grea chestiunea și din motivul că, oamenii aveau teamă nu cumva să fie respinși cu animalul lor și prin urmare împiedicați în planurile ce aveau. Măsurile luate au stârnit de multe ori și nedumeriri juste, întrucât în caz de respingere, agricultorul cres-

la rândul ei să examineze în fiecare toamnă a anului — adunați în trei centre ale județului: Arad, Chișineu-Criș și Pecica — toți armăsarii crescuți în județ începând dela vârsta de 2 ani în sus. S-a hotărât mai departe ca: armăsarii riguros examinați și găsiți de apți și corespunzători, trecuți de 3 ani să se recomande spre cumpărare pentru reproducție primind comunele, posesoratele numai pentru acești armăsari de prima calitate ajutor bănesc din partea Camerei; armăsarii cari nu au ajuns încă la vârsta de 3 ani și sunt corespunzători, să se treacă în evidență; crescătorii fiind sfătuiți a-i îngriji bine și a-i readuce

Examenarea armăsarilor de către Comisia Camerei.

cător abea după timpul de 3 ani de creștere a putut să fie categoric informat dacă animalul său crescut cu atâta dragoste și de care a legat atâtea speranțe, este sau nu este admisibil pentru a fi folosit pentru reproducție.

Văzând Camera de Agricultură serla de inconveniente, evidențiate parte în sarcina progresului creșterii cailor și parte și în sarcina plugarului crescător; la propunerea D-lui N. Popescu Ing. Agr. Insp., Consiliul de Administrație al Camerei în ședința sa din 29. Septembrie a. c. a adus următoarea hotărâre: ca să constituie o Comisie specială din persoane cu trecere în specialitatea creșterii cabalinelor care

la Comisia anului viitor, iar armăsarii neapți să fie respinși; crescătorii fiind sfătuiți a-i castra, urmând a-i folosi ca cai de tracțiune.

În baza hotărârei aduse deci Camera și-a constituit Comisia ei specială din persoanele următoare: Dl. Dr. I. Stratul, Directorul Depozitului de Armăsari Parța, un vechi și renumit specialist în creșterea cailor; cunoscut și peste granițe, Dl. Ioan Kintzig mare proprietar și crescător de cai de curse din Zimandul-Nou, Dl. Ioan Sigmeth agricultor-crescător din comuna Peregul-Mare, fost învățăcelul Contelui D'Orsay recunoscutul conducător al hergheliei dela Domeniul Coroanei Ungare din Mezö-

hegyes, Dl Col. I. Dengl, Comandantul Depozitului de Remontă, Pâncota, Dl Dr. David Popoviciu, Primedicul veterinar al oraşului, Arad şi Dl Ing. Agr. Insp. Nicolae Popescu, Directorul Camerei de Agricultură.

Cu Comisia alcătuită din reprezentanţi cei mai de valoare, care poate judeca în privinţa tuturor speţelor de utilitate ale calului, Camera a pornit la înjghebarea planului de a concentra toţi armăsarii în trei centre principale ale judeţului, unde fiecare crescător poate uşor să vină cu exemplarele sale crescute pentru prăsilă.

Asfel au fost fixate ca centre:

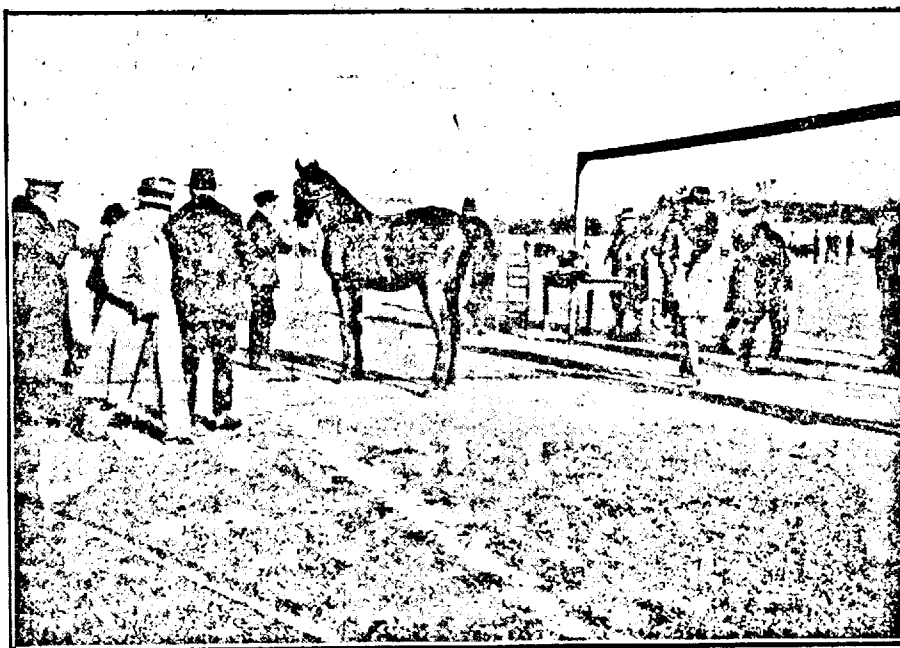
Aradul pentru ziua de 19 Noembrie.

Chişineu-Criş pentru ziua de 20 Noembrie.

Pecica pentru ziua de 21 Noembrie.

La publicaţia lansată de noi au fost prezentaţi la toate trei centre 72 armăsari din cari 10 au fost aflaţi buni şi premiaţi cu câte 500 Lei şi diplomă şi 3 au fost puşi în evidenţă pentru anul viitor.

Restul a fost respins din motivele că: aveau aplomburi sau mersuri defectuoase, erau spavanţi, erau de origine necunoscută, inadmi-

La examinarea armăsarilor.

sibilă, defectuoşi la cap, gât, şale, crupă, picioare etc.

După examinarea temeinică a fiecărui exemplar prezentat. Comisia a putut vedea că ce necesară şi urgentă este o selecţionare riguroasă a reproducătorilor când din cei 72 armăsari abea 13 au putut să fie clasaţi de buni şi 59 răi. În urma acestei constatări s-a luat hotărârea ca în legătură cu ideia propusă Consiliului Camerei şi tradusă în realitate să se elaboreze din partea D-lui Ing. Agr. Insp. N. Popescu un plan mai amplu în interesul

promovării creşterii cailor, pentru a putea fi înaintat Ministerului căci în caz contrar continuând a merge pe căile de până acum, zadarnică va fi toată truda Depozitelor de Armăsari ale Statului şi zădărnica va fi şi munca Camerei, care an de an sacrifică sume considerabile în acest scop. Până la punerea în aplicare a planului de sus, Comisia Camerei în procesul ei verbal dresat, şi-a exprimat dorinţa de a-se pune în vederea Comisiilor de expertiză de plasă ca în viitor să fie mai riguroase la eliberarea certificatelor de autorizaţie în decursul activităţii lor.

Camera de Agricultură a Județului Arad.
Str. Gh. Popa No. 4 — Palatul Domeniilor

No. 4842 | 933.

Publicațiune.

Agricultorii, crescători de cai Vi-se aduce la cunoștință, că pentru ziua de: *10 Decembrie* anul curent (Duminică).

Camera de Agricultură a Județului Arad, va aranja un *mare târg pentru cai de călărit* pentru aprovizionarea ofițerilor.

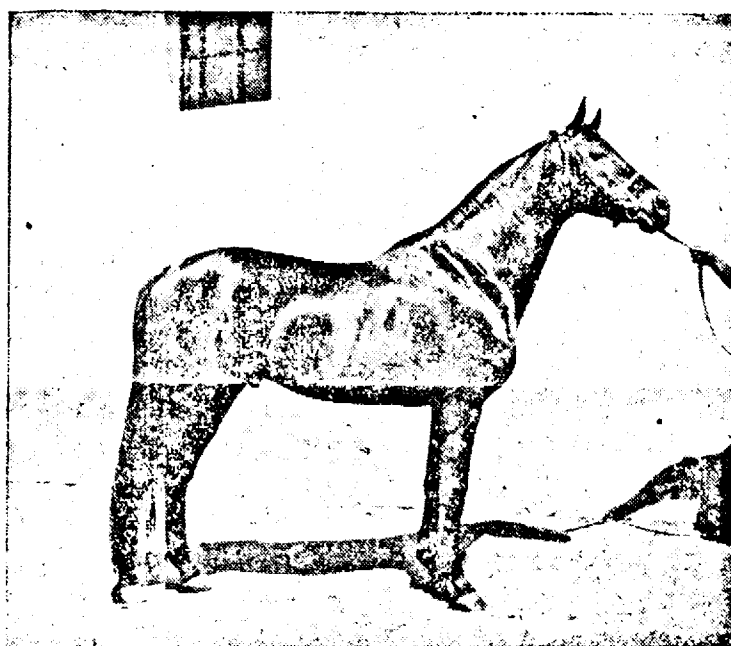
cestora li-se trimite publicațiunea prezentă la persoană, cu care se vor justifica la intrare pe locul târgului în Arad, fiindcă se vor pune la un loc separat cu caii lor văzuți și aprobați deja de către *Comisie*. Publicațiunea vor aduce-o deci cu ei.

La intrare pe obor nu se va plăti nici o taxă.

Fiecare va aduce cu sine biletul de vită (pășuș)

Intrarea pe locul târgului se va începe la ora 7 șapte dimineața și va dura până maximum la 9 nouă ore.

**Târg
de
Cai
10 Dec.**

**Târg
de
Cai
10 Dec.**

Târgul va fi aranjat în Arad pe locul *Oborului de vite al orașului*, la care sunteți invitați să prezentați exemplare de prima calitate ce aveți de vânzare.

Se vor cumpăra numai cai dela 4 ani în sus, sănătoși bineîngrijiți și fără defecte.

Crescătorii ai căror cai au fost aflați de buni de către Comisia, care a fost la examinarea din Arad, Chișineu-Criș și Pecica, în 19 20 și 21 Noemvrie a. crt., vor fi preferiți A-

Vor putea intra pe locul târgului cu cailor numai crescători agricultori. — Geambașii (teujerii) nu se admit.

Agricultorii, profitați de ocazie și veniți cu caii la târg, unde-i puteți vinde pe preț bun.

Arad, la 25 Noemvrie 1933

Direcțiunea Camerei.

Stârpiți șoarecii de pe trifoiști, lucerniști prin otrăvire, cu otravă dela Cameră.

Otrava se va pune în fiecare gaură de șoareci câte 2—3 boabe de grâu preparate.

Expoziția de avicultură, apicultură și târg de flori

Societatea crescătorilor de păsări și animale mici de casă »Carierul« a ținut la Arad în magazinele firmei Andrénvi anuală expoziție de toamnă *sub patronajul Camerei de Agricultură a jud. Arad* completându-și rândurile de astădată prin 2 secții noi *cu un târg de flori* aranjată de Grupa Arad a Societății Horticultorilor (grădinarilor) din România și, — ce trebuie să intereseze pe mulți plugari, proprietari de pomi fructiferi și în deosebi pe stupari — *cu expoziția ambulantă* a Societății Apicole Arădana Arad, care prin aceasta și-a dat acum primul semn de activitate și de existență.

Expoziția după compartimentele Magazinei, a fost așezată în trei părți diferite în cel din dreapta a fost expoziția, — târg de flori și plante ornamentale aranjată de grădinarii din județul Arad, cari după 10 ani de tăcere acum încurajați fiind de Camera de Agricultură din nou au dat semn de viață și au dovedit că sunt capabili de a lucra după placul cumpărătorului. Toate standurile s'au distins în mod plăcut prin bogăția materialului, gustul ales și aranjamentul artistic. Erau expuse nenumărate soiuri de flori și plante decorative pentru parcuri și grădini, flori tăiate, flori prelucrate în buchete, cununi, coroane și obiecte de vitrine, arătând că expozanții pricep meseria lor și au simțul frumosului. Atât florile cât și plantele sunt calitative foarte bune, întrec produsele asemănătoare din alte regiuni dar sunt mai eftine, deci în viitor publicul poate să-și acoperă trebuințele în flori și plante decorative de aici din județul Arad și nu mai trebuie să cumpere scump din Timișoara.

Această constatare au făcut-o și vizitatorii străini și ne place să credem că expoziția a contribuit mult să se restabilească numele bun al grădiniarilor și că va fi ajunul înfloririi a situației materiale a lor.

În compartimentul din stânga erau expuse cuștile crescătorilor dela Societatea »Carierul« cu fel de fel de rase de găini, curci, găște, rațe, bibilici, porumbei, iepuri de casă și pasări cântătoare exotice. Aci putem constata că a scăzut numărul rasselor de sport și s'au răspândit rasele de utilitate cu producție mixtă și anume: Rhode

Island roșie, Wyandotte albe și Sussex deschis. Expoziția Societății a fost bine reușită datorită în bună parte neobositului ei președinte Dr. Dimitrie Memetea.

Încheperea din mijloc a fost ocupată de pavilionul Camerei cu 4 diferite secții: în prima au fost volierele (cuști) mari cu pasări de reproducție de rase perfecționate ce se vor împărți crescătorilor mici dela țară pentru îmborsăvirea sângelui și anume: Gâște Emden, Rațe Peking, cocoși și găini Rhode Island roșie și Plymouth Rox, curci bronzate și albe.

Avem de remarcat frumusețea și calitatea curcanilor bronzăți cari sunt prima generație din pasări importate din Anglia, și cari atât în privința penajului cât și în conformația corporală cu toate că au fost tinere (aveau numai 5 luni) au satisfăcut tuturor cerințelor. La fel au fost demn de relevat toate cele opt cuște cu găștile uriașe de rasa Emden, foarte bine dezvoltate și cu omogenitate ideală atât în corp cât și în penaj.

A doua secție a cuprins partea didactică literatura avicolă mașini, instrumente, scule, o colecție de alimente, planșe colorate referitoare la recunoașterea bolilor lipicioase, preparate desinfectante și diverse obiecte, între altele un coteț portativ în mărime naturală pentru o familie de găini prevăzut cu instalația internă completă, toate necesare creșterii raționale a păsărilor de curte.

A treia secție, comercializarea produselor a demonstrat în mod ușor de înțeles felul cum trebuiesc alese, pregătite și împachetate ouăle și pasările tăiate în vederea exportului. Valorificarea produselor având tot așa de mare importanță ca și organizarea producției, atragem atenția tuturor crescătorilor ca pe viitor să se nizuiască a-se acomoda mai bine, ca până acum, cerințelor consumatorului, căci de exemplu ouăle mari se plătesc aproape îndoit decât cele mici. Interesant de menționat este că de câteva luni s-a înființat la Arad o vopsitorie modernă care, după cele mai noi metode din Germania, execută sub conducerea unui inginer specialist, — vopsiri pentru toate felurile de

piei. (oi, capre, vulpi, iepuri de casă) în mod ireproșabil, așa că de acum înainte nu mai suntem nevoiți să trimitem în străinătate pie-lăria pentru prelucrare și vopsire, căci o putem face la noi tot așa de bine însă mai eftin, ne-

având spese cu vama și transport de dus și întors.

A patra secție, în fundul pavilionului Camerei de Agricultură — era așezată expoziția de stupărit Societății apicole Arădane.

Cum trebuie — micul gospodar — să hrănească bine și să îngrășe eftin porcul Mangalița?

Dr. O. Seymann. ing. agr.

Înainte de a vorbi de îngrășarea propriu zisă avem să ne ocupăm cu hrănirea șoldanilor. *Șoldan* sau *sâldău* numim porcul mangalița care este în etate dela 3 până la 16 luni adică până la terminarea dezvoltării corporale. Hrănirea purcellor după întărcare trebuie să le asigure o dezvoltare puternică prin mijloace eftine și anume: întărirea mușchiilor și scheletului osos, căci *îngrășarea va reuși bine numai la animale cu oase și mușchi bine formați*.

Șoldanul până la vârsta de 6 luni are înclinație să se desvolte puternic și aceasta însușire a lui trebuie să o epuizăm prin hrănire corespunzătoare. Cu toate că șoldanul — ca animal lacom — mănâncă orice fel de hrană (sfecle, cartofi, zeamă de tărațe, resturi de bucătărie etc.) totuși este mai bine să-l hrănim — până la etatea de 4 luni, dacă e posibil până la 6 luni — numai cu orz sau în mare parte cu orz. Orzul este favorabil pentru formarea mușchiilor, iar zeama și laturile *moleşesc* animalul, slăbesc rezistența lui față de boli și pornesc prea de vreme depunerea grăsimii, ceiace din punct de vedere al îngrășării sistematice e defavorabil.

Șoldanul în a patra lună are lipsă în fiecare zi de 600 grame de orz, în a cincea de 700 grame, în a șasea de 800 grame, pe care îl dăm în formă de urluială (în stare măcinată). Natural că împreună cu orz îl hrănim și cu resturile din casă. În cazul când nu putem cumpăra orz, în locul lui putem da urluiala altor cereale, eventual amestecată cu tărațe. Hrănind astfel șoldanul de 3 luni cu o greutate de 12 kgr. la sfârșitul a șase luni poate să

ajungă la 24—25 kgr. greutate, în care timp a consumat circa 64 kgr. orz sau tot atâta urluială de cereale.

La vârsta de 6 luni până la 1 an, dela orz trecem treptat la tărațe de grâu, cari de obicei sunt mai eftine. Din tărațe socotim 3—4 kgr. la 100 kgr. greutate vie. Astfel la sfârșitul lunii a șaptea, — când poate să ajungă la 30 kgr. greutate, — șoldanul necesită pe zi 0.9—1.2 kgr. tărațe de grâu, afară de resturi din bucătărie. Întrucât la etatea de 1 an nu se va începe cu îngrășarea, atunci până la complecta lui dezvoltare pe lângă tărațe dăm și porumb așa că rația zilnică la etatea de 13—16 luni va fi circa 2 kgr. hrană, din care jumătate tărațe și jumătate porumb.

La vârsta de 6 luni în sus putem reduce cu un sfert hrana concentrată necesară creșterii, dacă șoldanul umblă la pășune naturală, la lucerniște, trifoiște, la miriști sau dacă putem să-l dăm în coteț hrană verde cosită timpurie, apoi sfecle, cartofi, pepeni, topinamburi, dovleci, fructe căzute, ghindă sau altele. Din cele enumerate mai sus cartofii și fructele totdeauna le vom da în stare fiartă turnând însă depe ele zeama în care s'au fiert. Dovleci dacă sunt cruzi (tineri) îi tăiem și îi amestecăm în stare crudă la resturi și tărațe, iar când au coaja tare îi fierbem și le scoatem miezul.

Șoldanul trebuie obicinuit din vreme la pășune deoarece *puterea* luminii *soarelui* și *mișcarea* în aer liber contribuie foarte mult la menținerea sănătății, rezistenței și dezvoltării bune a lui, pe lângă aceste iarba este foarte nutritivă și constituie hrana cea mai naturală.

Animalele tinere se vor trimite zilnic câte-va ore la pășune, când este timp frumos și soare, iar mai târziu ne mai fiind simțitori față de intemperii, pot fi trimiși la pășune ziua întreagă. În viața practică cerința, ca purcei mai mici să nu fie ziua întreagă la pășune o vom satisface în așa mod, că li trimitem acasă atunci când se dă drumul scroafelor, cari alăptează. Afară de substanțele nutritive șoldanul prin iarba proaspătă primește și așa numite vitamine cu ajutorul cărora sărurile minerale din hrană se transformă în oase. Lumina soarelui contribuie în bună parte la aceasta transformare. De acela se recomandă să trimitem porcii la pășune și atunci când acolo numai găsesc decât puțină hrană. În lipsa pășunii să-i ținem în padocuri bătute de razele soarelui. Padoc = loc împrejmuit pt. umblat.

Având în vedere că hrana (cerealele) dată șoldanului în mare parte e săracă în var și bogată în fosfor, pentru dezvoltarea oaselor neapărat avem să adăugăm la urlulală var în formă de calcium carbonat. Calcium carbonatul nu e altceva decât piatra de var fin măcinată. Iarna când șoldanul consumă alimente sărace în var ușor poate primi boala engleză. Spre a evita această boală vom da în hrană var în formă de praf de cretă spălată adecă calcium carbonat. Praful de cretă trebuie să fie în raport cu cantitatea hranei. Dela 3—6 luni se va amesteca în rația zilnică 25 grm. praf de var. Între 7—10 luni 20 grame, iar după 10 luni 15 grame. În etate tineră se dă mai mult pentru că atunci creșterea oaselor este mai rapidă, decât la vârsta mai înaintată. Dacă șoldanul are pășune bogată în var, trebuința de var e acoperită (satisfăcută) și în acest caz nu e nevoie să dăm separat var.

Șoldanul are lipsă și de 2—5 grame sare de bucătărie. În cazul când regulat primește resturi de bucătărie nu e lipsă să adăugăm sare, căci aceste resturi conțin sare. Deși porcul prin iarbă, alimente zămoase și rămășițe de bucătărie deobiceiu capătă apă destulă, sfătuim a-l da permanent apă curată și proaspătă.

Hrănind șoldanul în bună parte cu orz, și ținându-l pe pășune bună, deja la etate de 8—9 luni va ajunge la greutatea de 50—60

kgr., iar la etatea de 13—16 luni la 60—70 kgr. cu cari se începe îngrășarea.

Se vor îngrășa numai animale bine dezvoltate, perfect sănătoase, muncăcioase și cu firea liniștită. Condiția primordială a îngrășerii bune este ca animalul să mănânce și să valorifice cât se poate de mult, deci porcii piericiți nu sunt buni pentru îngrășare. Peste tot timpul îngrășerii avem să asigurăm liniște deplină șoldanului, tocmai în acest scop se castrează toți purceii destinați îngrășerii. Operația la vericași e bine să fie făcută în vârstă de 4—5 săptămâni adecă înainte de înțarcare, iar la scrofițe la 4 luni.

Durata îngrășerii variază după scopul urmărit și hrana disponibilă. Îngrășarea deplină la mangalița cere 5—6 luni. Cari folosesc grășunul în casa proprie, vor efectua îngrășarea în așa fel, ca porcul la Crăciun sau iarna, mai târziu în Februarie să fie tăiat, căci pe timp rece putem prepara mai ușor cărnurile ca ele să se poată conserva peste întreg anul.

Îngrășarea se va executa în 3 epoci. În prima parte adecă în epoca de pregătire pelângă cereale hrănim cu alimente mai voluminoase — de pildă dovleci, cartofi, sfeclă, țărâțe etc. — *pentru a lărgi stomacul și intestinele.* În a doua epocă afară de nutrețuri înșirate dăm orz și porumb, iar în a treia numai porumb. Aceste perioade nu se pot limita în mod pronunțat, ci prin tranziție treptată vom trece dela hrana unei perioade la hrana perioadei următoare. De altfel în tot timpul îngrășerii *trebuie să ocolim orice schimbare bruscă a hranei*, deoarece aceasta este în detrimentul bunului mers al îngrășerii.

Hrana porcului pus la îngrășat e bine să fie zilnic măsurată și împărțită în 2 părți, din care o parte se va da dimineața, iar alta seara. Întotdeauna avem să ne străduim, ca porcul să primească numai atâta hrană, cât poate consuma cu poftă. Indată ce rămân resturi, la proxima hrănire trebuie să reducem rația. Sghiabul (vălul) de hrănit trebuie să-l ținem foarte curat și să îndepărtăm imediat orice rămășiță. La îngrășarea porcului de 13—14 luni, dacă îl hrănim cu porumb și orz, în prima lună avem să socotim circa 1.5 kgr. urlulală, care cantitate

până la sfârșitul a cincei luni va crește lunar cu $\frac{1}{2}$ kgr. Aceasta însemnează un spor săptămânal de 13 deka hrană. Mai mult decât atât, nu prea putem hrăni nici atunci, dacă îngrășarea va ține numai 3—4 luni. În a cincea lună se micșorează pofta porcului și de acum trebuie să-i reducem rația. Iar când nu prea mănâncă nu putem continua îngrășarea, atunci grăsunul trebuie tălat. Îngrășând în modul descris mai înainte, lunar putem conta în medie la 14 kgr. spor de greutate. Adecă porcul pus la îngrășat cu 60 kgr. va ajunge după trei luni la circa 100 și după 6 luni de îngrășare la 140 kgr. greutate vie.

Această metodă de îngrășare pretinde relativ multă hrană, căci din 100 kgr. urluială în lunile de iarnă nu putem să obținem mai mult decât 18 kgr. spor de greutate. Dacă de pildă dorim un spor de 80 kgr. ne va trebui vre-o 450 kgr. de urluială. A face îngrășarea exclusiv numai cu urluială de porumb și orz va fi numai în acel caz economic, dacă aceste au preț mic sau dacă prețul de plată a hranei este în raport cu prețul porcilor grași. În timpuri normale prețul orzului e așa de mare încât întrebuințarea lui scumpește îngrășarea. De aceea acesta — cel puțin în epoca pregătitoare — îl vom înlocui prin urluiala cerealelor mai eficiente prin tărațe, bostani sau cartofi. Intotdeauna trebuie să avem în vedere, să îngrășăm **eftin**. În deosebi se referă aceasta la acei, cari hrănesc cu alimente cumpărate din comerț.

Agriculorul mic folosește orzul lui în primul rând pentru porcel, așa că pentru îngrășare nu-i prea rămâne. După măcinișul grăului obține ceva tărațe, însă aceste le întrebuințează pentru vaci și viței. În unele gospodării are și ceva semințe de sorg (mături) mei (mălai mărunți) sau mohor (dughie) disponibil, cari însă numai în stare fin măcinată sunt corespunzătoare, căci dându-le ca boabe întregi părăsesc nemistuit intestinalele și ajungând în gunoi vor forma vetre de buruleni pe holde.

Conform celor expuse mai înainte în majoritatea cazurilor micul gospodar va fi silit să folosească porumb, bostani, sfeclă și cartofi pentru îngrășarea mangaliței.

Săteanul va da porumbul mai mult sub formă de boabe și nu ca urluială. Cauza este următoarea: micul gospodar, care îngrășă iarna nu cumpără din comerț porumb vechi. Chiar când începe cu îngrășarea a terminat deja cu cel din anul trecut, iar boabele sfărâmate depe știuleți proaspăt recoltați din cauza conținutului mare în apă sunt așa de moi, că nu pot fi încă măcinați. Pentruca acest conținut de apă în lunile de iarnă scade numai foarte încet, în acest anotimp boabele de porumb sunt destul de moi ca să fie bine rumegate.

În cazul când avem numai porumb uscat, acesta îl vom da ca urluială amestecându-l bine cu lăturile. La început ne putem mulțumi cu urluială gros măcinată, însă la sfârșitul îngrășerii trebuie să folosim tot mai mult urluială fin măcinată. Dar și la acest fel de hrănire este bine să hrănim o parte din porumb sub formă de boabe. Boabele de porumb se vor mla vara cu 12—20 ore înainte de hrănire, iarna în apă caldă, apoi se dau porcului, după ce a consumat urluiala. Grăsunii umblând după boabe, pe deo-parte sunt constrânși să facă ceva mișcare, pe de alta parte roaderea boabelor mărește secretarea salivei. — (Saliva este o umiditate apoasă și puțin cleioasă care se produce în gura animalelor și prepară mistuirea.) — La începutul îngrășerii vom da una a treia, la sfârșitul îngrășerii numai una a zecea parte din porumb sub formă de boabe.

Să luăm ca punct de plecare, când începem îngrășarea șoldanului, greutatea de 60 kgr. într'un timp când avem deja disponibili cartofi, bostani și știuleți de porumb.

Presupunând că în ultima lună înainte de a-l pune la îngrășat am dat șoldanului nostru 1 kgr. porumb și 1 kgr. tărațe, atunci în prima lună a îngrășerii vom trece treptat la rația zilnică de 1.2 kgr. porumb, 2.5 kgr. cartofi fierți, 2 kgr. bostani și resturi de bucătărie. Dacă avem *resturi de bucătărie* în cantitate suficientă, adecă nu e lipsă să le dăm altor animale, aceste le vom hrăni peste tot timpul îngrășerii. *Bostanii* îi vom da peste 2—3 luni în cantitate neschimbată. Știut fiind că bostanul mai târziu decât la sfârșitul lunii De-

cembrie sau mijlocul lunii Ianuarie nu prea poate fi păstrat în stare nestricată. Bostanii din acest motiv nu vom hrăni mai mult decât timp de 2—3 luni. Nici cartofi nu vom da până la sfârșit, deoarece nu e favorabil pentru calitatea cărnei și slăninei dacă șoldanul și în ultimele 2 luni primește cartofi.

Cantitatea de 25 kgr. *cartofi* — dată în prima lună — se va mări treptat, din săptămână în săptămână până la sfârșitul lunii a treia, la 5—6 kgr., iar în cursul lunii a patra o vom reduce în așa fel, ca la sfârșitul lunii să fie terminată adecă scoasă din rație. Deși întotdeauna cartofii îi dăm în stare fiartă, să avem grijă și să nu-i întrebuițăm putreziiți sau stricați. Când sunt încolțiți să le rupem colțurile înainte de fiert, fiindcă colții cartofilor conțin o materie otrăvitoare, așa numită *solanină*, pe care nici fierberea nu o face să piardă efectul. La hrănirea cartofilor e bine să luăm în considerare că conținutul în apă influențează valoarea lor nutritivă. Din cartofi mai uscați 3½ kgr. înlocuiesc un kgr. de porumb, iar din cei cu conținut mai mare de apă 4 kgr. cartofi înlocuiesc 1 kgr. de porumb de boabe.

Porumbul de 1.2 kgr. din prima lună trebuie să fie mărit, până la sfârșitul lunii a treia, la 2 kgr., iar în a patra lună — pentru înlocuirea cartofilor reduși, apoi scoși din rație îi se va spori porumbul așa de mult, ca

în a patra lună să fie dat în cantitate de 4 kgr. În ultimele 2 luni grăsunul — afară de resturi de bucătărie — va primi numai porumb, pe care-l vom putea ridica până la 4½ kgr., apoi îl vom reduce către sfârșitul îngrășerii la 4 kgr., eventual la o cantitate și mai mică după pofta animalului.

În tot cursul îngrășerii vom amesteca în rația zilnică 30 gr. praf din calcium carbonat. Cu toate că lipsa de sare de bucătărie este acoperită prin resturi de bucătărie, se recomandă să dăm șoldanului de 2 ori pe săptămână și platră de sare pentru lins. E de sine înțeles ca grăsunul să aibă înaintea lui permanent apă proaspătă însă nu prea rece, ca să-și poată astâmpăra setea sau arderea provocată de porumb. Executând îngrășarea în felul descris mai sus șoldanul de 60 kgr. se va îngrășa după 5½—6 luni la 140 kgr. și va consuma laolaltă 440 kgr. porumb boabe (*recoltă nouă*) vre-o 400 kgr. cartofi mici și 200 kgr. bostani.

Avem de relevat că nutriră cea mai rațională numai atunci va da rezultatul dorit dacă șoldanul este așa ținut și tratat să se simtă bine. Cu mare băgare de seamă trebuie să pregătim hrana, să ținem rânduială, curățenie exemplară, să dăm așternut corespunzător și să asigurăm liniștea deplină. Numai animalul sănătos și ținut după aceste sfaturi ne va mulțumi în privința îngrășerii.

O a i a K a r a k u l

de Ing. Agr. Sim. Grecu.

Vă puteți închipui o imensă și nemărginită stepă de mil de Km. lungime, cu o suprafață ce întrece două trei România, unde pe toată întinderea nu găsiți un arbore, un sat, decât, ca într-o adevărată pustie ici coalea câte un oaz, ce strânge câțva timp la un loc pe chirghizii nomazi;

Vă puteți închipui un ținut de clima aspră temperatura căreia variază între —35 + 50, cu erno grele și veri uscate, cu o arșiță dogoritoare a soarelui, care distruge orice vegetație;

Cu precipitațiuni atmosferice, cari nu se ridică nici până 100 mm. anual, și cari de obicei cad mai mult în luna Maiu, restul soare, vânt uscat și ferbinte de pustie.

Acest ținut, situat în partea Sud estică a Rusiei dincolo de Turgai și stepele Caspice și care cuprinde mai multe state: Bucara, Hiva, Afganistan, formează patria oilor Karakul, Bucara, *pelicelele cărora constituie cea mai frumoasă podoabă din toate blănurile existente.*

Kirghizii, Turcmenii nomazi și alte popoare ale acestor stepe sunt pasionați crescători ai rasei Karakul, căreia îi zic „raza neagră” al stepilor de unde a și pornit denumirea Karaghiului.

Până în 1885 pelicelele se obțineau numai pe piețele orientului, din apropierea statelor amintite.

În acel an rușii au adus mai mulți berbeci și oi, pe care le-au înmulțit apoi în ținuturile Caspiei și în apropierea orașului Astrahan, de unde și denumirea au primit-o apoi complimentar: Astragan.

În Basarabia au fost aduse aproape în același timp cași în celelalte ținuturi ale Rusiei. Astăzi Basarabia se poate mândri cu crescătorii pur sânge din cele mai selecte, ce au căpătat un renume mondial.

Mielul la naștere are o colobre de un negru metalic, lucios, culoarea care pe lângă bucle (creș) constituie o adevărată „roză neagră.” Tineretul, oala, treptat odată cu vârsta primesc o culoare roșcată, care apoi trece în sur mai mult sau mai puțin pronunțat.

Înfățișarea, exteriorul oalei Karakul este atât de caracteristică, încât ușor se distinge de alte rase; după clasificare ea aparține rasei (Kurdiuc) clasificare care se face după coadă, care se știe că are la bază o pungă (Kurdiuc) nude se depozitează se ul (grăsimea) și care ajunge la greutate considerabile; unor varietăți din rasa Kurdiuc li se anexează roabe speciale pentru portul pungelor; spre vârf coada se normalizează terminându-se cu un zig zag în forma literei S.

Coada e o formațiune a modului de trai a hranei pe care o dobândește animalul, care, cum am spus mai sus, o are în abundență

numai în primele zile de primăvară, când își depune în punca cozii prisosul de grăsime, de unde apoi se aprovizionează în timpurile vi-tregi din timpul iernii.

Coarnele la oi lipsesc, iar la berbeci nu constituie numai decât o regulă: pot fi și pot să nu fie. În multe cazuri coarnele crescând acopere ochii sau se îndreaptă în jos, constituind astfel un defect.

Capul alungit și cu profilul puternic „berbecat”.

Urechile sunt mari și lungi,

Corpul este lung și bine dezvoltat.

Picioarele sunt foarte puternice, fapt ce se datorește manifestărilor aspre ale climii, și al solului extrem de sărac în vegetații, determinând oala să parcurgă distanțe mari în căutarea hranei.

Iarna oile nu sunt adăpostite și umblă prin stepă în căutarea ierbei uscate, iar atunci când vin intemperii și pământul se acopere cu ghiață sau zăpadă, oile le sparg cu picioarele de unde scot apoi hrana săracăcioasă. Depozite de furaj pentru iarnă nu se prea pomenesc în partea locului.

Oile fată în Martie, Aprilie, Mai. După înțarcare sau chiar imediat după sacrificarea mielului pentru pelicică, oile se mulg cantitatea de lapte variază de la 100—120 kgr., din care se obține de la 12-14 kgr. brânză, foarte gustoasă.

Lâna oalei, care de obicei se tunde de două ori pe an primăvara și toamna, este ordinară, de proastă calitate. Aspră și groasă ea este compusă din fire ce ajung până la 35-60 microni, lungi de 15-24 cm. Cantitatea de lână ce se obține, nu întrece 3.1/2 kgr.

Va urma.

Agricultori!
Intoarceți des porumbul pe pod și în cotarcă.

Conferința viticolă din Șiria.

Precum culturile în alte ramuri agricole, așa și viticultura a suferit în anul crt. din cauza timpului abnormal, ce s'a menținut aproape neschimbat, începând din primăvară până târziu la finele sezonului de toamnă. Timpul răcoros a împiedecat dezvoltarea vegetativă, ploile dese și răcoroase au făcut ca lucrarea viilor să întârzie mereu, făcând pagube mai ales în tratarea lor contra bolilor și insectelor, din motivul că zilnic spălau soluția proaspătă și medicamentele stropite pe frunzele butucului. Deci deși s'a depus o trudă cu sudoare, sacrificând deodată cheltueli considerabile, viticultorii au rămas în cea mai mare parte fără nici un rod, din cauza peronosporiei, care la un moment dat, sub protecția vremurilor ciudate a atacat șleaurile în măsură așa de mare încât din întreaga recoltă ce se prezenta, nici 20%, nu a putut să fie salvată peste întreaga podgorie.

În unele comune unde podgorenii sunt mai acasă în ale viticulturii și sunt mai cu inimă către avuții lor, au reușit să-și asigure câte 10—18 Hl. recoltă, până când în celelalte sate nu a rămas nici un litru pe bună cale, per jugh. cad.

Explicația acestei nenorociri se poate afla: în bună parte și în situația necăjită a podgoreanului, în lipsa de deosebi necesar, în eficienta prețului de vânzarea recoltei, față de lucrarea, îngrijirea și tratarea cu preparate industriale-chimice eficiente contra boalelor vegetale și animale, care costă o avere și în fine se poate afla în mare parte și în neglijența oamenilor, cari mai bine se razimă pe norocul ce le poate aduce soarta decât să muncească cu cumpăt și cu consecvență în averea lor.

Camera de Agricultură a Județului a venit încă la timp cu distribuția alor 15 vagoane piatră vânăta pe preț redus, cu distribuția rafiei și a preparatelor: Uranla Grün și Darsin sfătuind podgorenii prin grai viu și în scris să nu-și lase izvorul de venit neîngrijit, fiind doar de prevăzut pentru fiecare ce dezastru ne așteaptă în deosebi în viticultură.

Dela împărțirea sulfatului de cupru, mereu

ne-am dat seama și de calitatea slabă ce vom putea să avem de cu toamnă. Și într-adevăr, nu ne-am înșelat, întrucât cu zilele fără soare și căldură din lunile Iulie August și Septembrie am ajuns ca la stors să stoarcem un must sub 15 grade zahăr în cele mai multe comunei, sub 22 grade abea în câteva sate unde se cultivă în majoritate feluri alese.

În urma celor de sus deci, Camera noastră a căutat ca podgorenii să le sară întru ajutor și cu ocazia culesului și, în colaborare cu Școala de Viticultură din Miniș a întocmit un plan de activitate, în baza cărui cu ajutorul organelor ce aveam s-a căutat să deslușim podgoreanul în toate tainele de vinificație rațională, pentru ca măcar prin ajutorul acestuia să se poată întrucâtva tocmi calitatea vinului.

Înainte de toate după programul de activitate a fost terminat, s-a aranjat de către Camera o mare conferință viticolă, în centrul podgoriei: în Șiria, la care au fost invitate toate primăriile comunale, toate oficiile promotoriale din podgorie, Sindicatul Viticol, „Promotorul” asoc. pentru valorizarea produselor viticole și pe toți proprietarii mari și mici de vii.

Deschiderea conferinței s-a făcut de Primătorul Plasei Șiria Dl. Dr. Simion Zaslo Pop, care după introducere a dat cuvântul D-lui N. Popescu Ing. Agr. Insp. Directorul Camerei de Agricultură. — Dl. N. Popescu, rezumând pe scurt motivul pentru care au fost adunați la conferință reprezentanții viticulturii, a ținut să evidențieze grija mare de care Camera este preocupată din cauza recoltei slabe în vii, atât cantitativ cât și calitativ.

La timpul său, când am dat piatră vânăta, preparatele și rafia, viticultorilor — zice Dl. Popescu — credeam că ne-am împlinit misiunea noastră, față de viticultură, dar după cum vedem altcum se prezintă starea în care am ajuns azi față de speranțele ce legasem la începutul verii de aceasta ramură agricolă. Camera și-a dat silința ca să salveze recolta, dar degeaba i'a fost toată truda, dacă oamenii

nu au urmărit sfaturile date de noi în privința îngrijirii viilor. Lucru evident și aceasta o știu cu toții că a face vierit trebuie să ai și puțină dragoste față de breslă și suflet ca să-i dai toată îngrijirea necesară viei căci în caz contrar toată truda nu face trei parale.

Dar azi iubitorilor ascultători, nu am venit aici pentruca să ne plângem trecutul. Este altceva mai urgent de făcut. Anume am constatat că recolta de vin va fi anul acesta foarte rea. Prin urmare trebuie să ne dăm silința ca să o îmbunătățim prin orice mijloc admis și bun ce ne stă la dispoziție.

Camera a procurat fermenți selecționați dela Inst. de Cercetări, București, care în mod gratuit li distribuie între viticultor, prin echipele ei volante, prin care deodată se dau și deslușirile amănunțite, relativ la modul de folosire etc. ect. În aceasta privință Vă rog să ascultați pe Dl. Ing. Agr. V. Iuncu Directorul Școlii de Viticultură Miniș.

A urmat apoi conferința D-lui Director V. Iuncu, care a dat explicații în fața ascultătorilor relativ la:

1. Ce este de făcut în vederea preparării uneltelor din pivniță înainte de începerea culesului.

2. Ce și cum trebuie să procedeze fiecare viticultor pentruca să facă culesul în timpul când struguri conțin maximul de zahăr.

3. Cum trebuie făcut storsul.

4. Cum se poate îndulci mustul pe calea naturală admisă.

5. Cum trebuie să se facă vinificația cu fermenți selecționați.

5. Cum și când se trage vinul și în fine s'a mai vorbit, asupra

7. Cum și când se face tunsul și îngropatul coardelor etc.

Ascultătorii în număr de peste 400 au fost foarte atenți la prelegerea ținută de conferențiar și în urma sfaturilor date mulți dintre ei au urmărit povețele auzite.

După terminarea conferinței, podgorenii au fost încunoștințați că prin echipele volante înființate împreună cu Școala Viticolă Miniș poate să vinifice oricare mustul său, cu ajutorul fermenților selecționați. În această privință fiecare viticultor se poate adresa delegatului însărcinat cu conducerea echipei volante, care zilnic va cutreera viile unde se face culesul, din comună unde-și are rayonul de activitate. În afară de echipele volante Camera a tipărit în mai multe mii de exemplare hotărârea luată la conferință, pentruca acestea să poată fi răspândită în toată podgoria și celor care nu au putut fi prezenți la conferință.

Spesele echipelor precum și prețul fermenților s'au plătit de către Cameră.

Un raport detaliat asupra rezultatului obținut se poate vedea din cele descrise mai jos.

A. Raportul Școlii Viticole—Miniș.

În referire la adresa Dvs. No. 4196 | 933; Avem onoarea a vă comunica rezultatul măsurilor luate în baza adresei de mai sus, pentru a veni în ajutorul podgorenilor în vederea culesului și vinificării strugurilor din Podgoria Aradului.

Profesorii dela școala noastră au condus lucrările de fermentație cu fermenți selecționați în următoarele comune:

Domnul Profesor L. Georgescu în comunele Radna, Barațca și Păuliș fiind ajutat în permanență de un elev dela școala noastră.

S'au dat în comuna Radna una sticlă cu fermenți Domnului Gheorghe Capeț.

În comuna Păuliș s'a distribuit 5 sticle cu fermenți, și anume Domnilor Ianota Nicolae, Bon, Stan Ilie, Dr. Givulescu și general Szabo Z.

Domnii Ambruster Ig., învățătorii Götze și Wolz din comuna Păuliș precum și Contele Zelinsky au primit maia.

Al doilea sector, comunele Miniș, Ghioroc, Cuvin și Covăsinț a fost repartizat Dom-

nului Profesor V. Juncu, deasemenea ajutat de un elev dela școală.

În comuna Miniș s'a dat o sticlură cu fermenți locuitoarei Sava Arselia și 5 sticlure Școalei de Viticultură. Maia s'a dat D-lor Demșorian Adrian, Rusanda Petru, Dragoș Nicolae, Ispravnic Gheorghe, Scheffer Edmund, Crăznic Ioan și Cooperativei Viticole „Dealul Curții” din comuna Miniș.

În comuna Ghioroc Doamna Butariu a primit una sticlură cu fermenți, iar Dlul Dr. Nichi Lazar i-s'a dat maia.

În comuna Cuvin Dl Dr. Sever Ispravnic a primit 2 sticlure cu fermenți, Dl Prof. Langa și Dl învățător Drecin câte o sticlură, iar Domnului Cuparescu i-s'a dat maia.

În comuna Covăsinț s'a dat câte o fiolă cu fermenți Dlul Părinte Popescu și Dlul Căprucean Iosif. Maia s'a dat Domnului Dr. Micloși și Domnului Director Terebenți.

Al treilea sector a fost repartizat Dlul Prof. P. Dăchi, deasemenea ajutat de un absolvent al școalei. Aci intră comunele Șiria, Galșa și Măsca.

În comuna Șiria s'a distribuit fiole Dlor Mătu Gheorghe și Monța Emil. Maia s'a dat Dlor Dr. Anghel, Notar Popovici și Barbă Gheorghe.

În comuna Măsca a primit câte-o fiolă cu fermenți Domnul Director Munteanu, Mihut, Damian, Colonel Popescu și Iost Adam. Maia s'a dat Băncii „Victoria”, D-lui Nasta, Dlul Rauchbauer și Doamnei Schneider Ecaterina.

În comuna Galșa s'a dat una sticlură cu fermenți Domnului Părinte Căpitan. Maia s'a dat Domnului Rauchbauer.

În comuna Măderat a lucrat Dl Inginer Agronom V. Șoica, conf. cam. de agr.

Aci s'a distribuit câte-o fiolă cu fermenți Dlor Sever Ispravnic, Ștefan Tatar, Dr Cicio Pop,

Inspector Filip, Petica și Fesler. Maia s'a dat Dnei Feier și Domnului Director Mladin.

S'a mai dat maia și Domnului Dr Cicio-Pop la Conop.

În comuna Târnova s'a dat o sticlură cu fermenți Domnului Raț Pavel.

Instrucțiunile de întrebuințarea fermenților selecționați au fost date la fața locului. Fermentația a decurs în mod normal, afară de două cazuri unde elevul nu a putut ajunge la timp și fermentația a început înainte dea se decanta și introduce maia în must.

Organele echipei volante au stăruit cât se poate de mult ca să se întârzie culesul pentru a obține o calitate mai bună de vin. Timpul extrem de nefavorabil, — a grăbit mult culesul ceea ce a determinat ca numai un număr restrâns de podgoreni să folosească de fermenți selecționați.

Din cauza atacului puternic de mană, (peronosporă) mai mulți viticultori nu au avut deloc recoltă de struguri.

Deși s'a cuprins un număr de podgoreni relativ mic, totuși crededem că pentru început rezultatul poate fi considerat ca mulțumitor. Acest rezultat se datorește Camerei Dvs. care a știut într'un termen extrem de scurt să vină în sprijinul podgorenilor.

Prin munca fără preget și cu abnegație Camera de Agricultură a rupt zidul, empirismului deschizând un drum spre o vinificație rațională, atât de necesară în renumita podgorie a Aradului.

Director
Inginer Agronom
V. Juncu

Secretar Contabil
Indescifrabil

Agricultori!

Faceți progagandă pentru cursurile agricole de iarnă ce va aranja Camera.

B. Raport asupra propagandei introducerii fermenților selecționați în vinificație în comuna Măderat, din ziua de 23 Octombrie până în ziua de 7 Noembrie 1933.

Subsemnatul, cu autorizațiunea Camerei de Agricultură Arad, m-am deplasat în ziua de 23 Oct. la Școala de Viticultură din Miniș în vederea instrucțiunilor pentru susnumita propagandă. Totodată am luat și materialul necesar acestei propagande.

Conform planului de propagandă în Podgoria Aradului, subsemnatul am fost încredințat cu propaganda în 3 comune: Pâncota, Măderat și Agriș. În ziua de 24 Oct. am luat contact cu autoritățile comunale din Pâncota și cu Dl. Secretar al Dealului, luând informațiuni asupra situației viticulturii și recoltei din acest an. Dela început am fost informat că scopul urmărit nu-l voi putea ajunge în Pâncota. Însoțit de un polițai am vizitat viile. Am luat contact cu viticultorii. Menționez că recolta a fost foarte slabă; 6—7 Podgoreni erau la care s-ar fi putut lucra cu fermenți. Nu s'a învoit nici unul însă la aceasta. Cauza e, pentru că recolta era aproape pe sfârșite. Musturile depuse în butoaie. Am constatat că comoditatea de a nu mai limpezi și deci a decanta mustul în alte butoaie, i-a stăpânit. Dar, cea mai principală cauză este neîncrederea și lipsa de curaj și pricepere de a încerca.

În astfel de condițiuni am fost nevoit a isprăvi cu Pâncota din programul meu, anunțând despre aceasta Școala din Miniș telefonic.

În comuna Agriș luând contact cu Secretarul Dealului, m'a informat că recolta de struguri este complet compromisă și că nici nu s'a stabilit „sureciu“, neavând la ce, deci propaganda mea nu va reuși.

Măderatul, singura comună unde recolta se prezintă mai bine, aici fiind proprietarii cari au îngrijit mai bine viile.

Luând contact cu autoritățile promontoriale, am reușit ca să însemănțez fermenți selecționați într-o cantitate de 176 Hl. must, în vederea fermentării și vinificației raționale, la

un număr de 7 proprietari, conform tabloului alăturat.

Și aci în Măderat recolta la majoritatea dintre viticultorii a fost foarte slabă. Aceștia au cules puținii struguri cari i-au avut, din vreme, iar proprietarii cari totuși aveau o recoltă mai bună în comparație cu majoritatea, arată o mai mare atenție pentru îngrijirea viilor lor. Culesul nu l-au făcut prea devreme ca și majoritatea. Trebuie menționat însă că, în general, nu se putea întârzia culesul, strugurii porniți fiind spre putrezire, deși se constata că procentul de zahăr se mărea treptat cu timpul.

Si acești proprietari — puțini la număr — au dovedit interes deosebit viilor lor și prin faptul că acceptând întrebuințarea fermenților selecționați, mi-au înlesnit propaganda în scopul urmărit.

Greutățile pe care le-am întâmpinat în vederea propagandei sunt de natură culturală și materială.

Subsemnatul, lucrând în fața vințelerului unui domn provietar, i-am explicat pentru ce sterilizez și desinfectez vasul cu care am lucrat. Dânsul nu crede în acele ființe microscopice pe care le numește „bațili“ — chiar s'a enervat că desinfectez o sticlă în care am făcut însemnătarea, spunând că în pereții sticlei doar nu se află „bațili“. Mi-a spus că dacă ar fi al lui vinul n'ar face acest lucru.

În general, așa se prezintă toți.

Secretarul D-lui Mocioni, nu mi-a dat voie să fac maia, pentru că dânsul voește să obțină vinul „într'un mod natural“.

În general sunt cu toții foarte conservatori metodelor strămoșești.

Din punct de vedere material, cei mai mulți nu dispun de vase, pentru a face o vinificație mai rațională.

Puțin avantajat te afli, lipsindu-ți strictul necesar când vorești să lucrezi ceva. De asemenea curățenia lipsește la cei mai mulți.

În ce privește lupta preventivă contra manei, în urma propagandei și instrucțiilor date de Cameră și Școala Viticolă din Miniș, s'au convins în anul acesta că dacă nu se face stropirea la timp, rezultatul este dezastruos. Foarte concludente sunt 2 parcele dintre cari una dintre ele, stropită numai cu o zi în urma momentului potrivit, a fost distrusă de mană.

În ce privește procentul de zahăr, media o putem lua 17—18%, ținând seamă de recolta proprietarilor cu cari am avut de lucru și cari au făcut culesul mai târziu.

În comparație cu regiunea Minișului, Podgoria Măderatului, în această privință, se prezintă mai bine.

Lucrările mele în vederea acestei propagande mi-au reușit, în majoritatea cazurilor, afară de Dl. Tătar Ștefan, unde nereușind a limpezi mustul, proprietarul în lipsa mea l-a însemănat cu maia. Cauza nelimpezirii nu am putut să o deduc, doar din cauza neafumării cu sulf în cantitate necesară. Deși Dl Tătar junior mi-a declarat că a dat o rudă de sulf la 3 Hl. must, Dl Tătar senior mi-a declarat că a dat 3 rude desulf la întregul quantum de must într'un butoi de 13 Hl. sau poate chiar mai puțin. Am observat de altfel că nu cu prea mare bunăvoință dădeau cantitatea necesară de sulf. Această deducție mi-a sugerat-o și confirmat Dl Director Juncu.

Timpul s'a prezentat cu temperatură scăzută, deci nefavorabilă fermentării rapide a musturilor. Totuși încă dela început s'a putut constata că fermentația este accelerată la musturile însemănate cu fermenți selecționați, în timp ce musturile lăsate pentru fermentație naturală nici nu începuseră a fierbe.

De asemenea fermentarea în cantitățile mici de must ce le-am sterilizat pentru pregătirea maialei, odată însemănate, acele ținute la temperatura camerei după 24 ore erau în plină fermentație. Celelalte unde nu aveau această temperatură începeau numai după 48 ore să fermenteze sau erau în fermentare.

În ziua de 6 Nov. deplasându-mă la Măderat, am vizitat musturile însemănate fiind în plină fermentare. Chiar mustul D-lui Tătar deși n'a fost aerisit, era în plină fermentație, nepermițând pătrunderea în pivniță. Aceasta poate fi încă o dovadă că n'a primit cantitatea de sulf necesară pentru a-l limpezi. La caz că ar fi primit această cantitate, fermentația ar fi început cu mult mai târziu.

Cred că la anul viitor, podgoria Măderatului, va fi un centru însemnat pentru intensificarea acestei propagande, în urma rezultatelor obținute de podgoreni, din toate considerațiunile.

Menționez că reușita propagandei cu fermenți selecționați, în Măderat, se datorește și faptului că am lucrat la podgoreni: Dl. președinte promontorial Dr. Sever Ispravnic, Dl. Inspector g-ral școlar Filip, Dl. proprietar Fessler, Dl. Șt. Tătar, Dl. I. Petica, Dna Feier, toți cu un deosebit interes pentru o vinificație rațională și convinși de foloasele științei în ori ce lucrare.

Anexez la acest raport și două tablouri, cu întrebuințarea fiolelor de însemănare cu fermenți selecționați și unul de determinarea procentului de zahăr în podgoria Măderat.

Arad, la 9 Nov. 1933.

Cu deosebit respect:

Vas. Șoica
Ing. Agr.

TABLOU

de întrebuințarea fiolelor cu fermenți selecționați,
în Podgoria Măderat

Nr. cr.	NUMELE Podgoreanului	Nr fiole	Data însâm.	OBSERVAȚIUNI
1	Tătar Ștefan	1	25 X	Nereușind a limpezi mustul, s'a însămânțat nelimezit
2	Petica Ștefan	1	25 X	Însămânțat 15 Hl.
3	Dr. S. Ispravnic	1	28 X	" 100 Hl.
4	Dr. C. Pop	1	28 X	N'a voit să folosească fermenții
5	Insp. Filip	1	29 X	Însămânțat 18 Hl.
6	Fessler	1	30 X	" 28 Hl.
Însămânțare cu maia adusă:				
1	Dna Feier	1	maia adusă dela Tătar	Însămânțat 15 Hl.
Total:		6		Însămânțat: 176 Hl.

În total s'au întrebuințat 6 fiole fermenți. S'au însămânțat 176 Hl. must limpezit.
Am avut 8 fiole fermenți; Restituesc 2 fiole. Restituesc și Mustometrul Klosterneu-
burger.

Măderat, la 6 Noemvrie 1933.

TABLOU

de determinarea zahărului din must cu ajutorul Mustometrului
Klosterneuburger.

Nr. cr.	NUMELE Podgoreanului	Varietatea strugurilor	% Zahăr	Data exam.	Observațiuni
1	Petica Ioan	Rujă albă și mustoasă	14%	24. X	Bákátor-Rujiță
2	Tătar Ștefan	Mustoasa și Bakator	18	24 X	
3	Dr. Sev. Ispravnic	Chasselas	18.3	28. X	
4	Dr. C. Pop	Chass. și mustoasă	15.55	28 X	
5		Rujă și mustoasă	18.2	29 X	
6	Insp. Filip	Rujă	18.2	29 X	
7	Petica Ion	Amestec	14.76	29. X	
8	Fessler	Amestec	17.25	30 X	
9	Dr. Ispravnic	Amestec	18.3	30. X	
10	Tătar Ștef.	Amestec	17	30. X	
11	Dr. Margoci	Amestec	19.8	31. X	
12	Dir. Mladin	Amestec	19	31. X	
13	D-na Feier	Ruja în amestec	20.8	31. X	
14	Petica Ion	Amestec	16.25	31. X	
15	Dr. Sev. Ispravnic	Amestec	17.5	1. XI	

Măderat, la 6 Noemvrie 1933.

V. Șolca
Ing. Agr.

Cum trebuie să îngrijim vinul și să-l păstrăm.

Ing. Agr. V. Șolca

În anul acesta mai mult ca ori când, s'a simțit nevoia pregătirii vinului printr-o vinificație rațională, adică lucrând cu el după știința înaintată în pregătirea vinului.

Camera de agricultură a județului nostru, ca și în celelalte ramuri ale agriculturii, a îndrumat și viticultorii prin adunări, sfaturi, conferințe, prin publicări în Buletinul Camerei, foi volante și i-a ajutat punându-le la îndemână cu preț redus platră vânăată, rafie, preparate arsenicale.

Iar acum în toamnă i-a îndrumat ca să folosească fermenți selecționați — drojdii alese — pentru fermentarea musturilor. Acești fermenți i-a pus la îndemâna lor în mod gratuit, dându-le și instrucțiunile necesare, prin demonstrațiuni la fața locului și publicațiuni pentru folosire.

Despre însemnătatea acestor fermenți s'a scris și s'a spus la timpul său, iar în articolul acesta voi da, tot în vederea unei vinificații raționale, câteva sfaturi — cum trebuie să manipulăm mai departe vinul.

Produsul ce se obține imediat prin fermentarea (ferberea) alcoolică a musturilor, este lichidul ce se numește „vin nou”. Acesta nu e gata, ci continuă să-și schimbe neîncetat alcătuirea, fie câștigând calități prin învechire, fie căpătând anumite defecte.

În timpul acestei învechiri a vinului, se produc diferite schimbări (chimice și biologice).

Omul însă, în timpul învechirii, trebuie să-l ajute prin anumite lucrări, cerute de o vinificație rațională (după știință).

Pe scurt condițiunile (împrejurările) cari influențază asupra învechirii vinului sunt:

Temperatura, influența (înăurirea) diferitelor micro-organisme, ființe foarte mici, nevăzute cu ochiul liber, aerul, influența pucioasei, igiena vaselor și a butoaelor, etc.

Temperatura. Vinul ținut la temperatură scăzută poate să înghețe. Pentru a nu se spar-

ge butoaele, când vinul e ținut în condițiuni, împrejurări de înghețare, se scoate din butoi în cantitate de 4—5%.

În astfel de condițiuni, apa din vin se strânge la suprafață, iar alcoolul se strânge la mijloc, formând „inima vinului”.

Dacă se scoate vin din asemenea butoae, rămâne în butoi un lichid inferior, pentru că is'a scos inima.

Temperatura cea mai potrivită într-o pivniță este de 10—12°C. și trebuie să se mențină constantă.

Temperatura ridicată înlesnește evaporarea vinului și dezvoltarea diferitelor microorganisme dăunătoare.

Temperatura are și alte influențe asupra vinului.

Aerul Vinurile noi au nevoie de oxidare mai puternică. Unui vin vechiu îi este de ajuns aerul pe care-l ia la pritocire și cel care pătrunde prin porii (deschizături foarte mici) doagelor butoiului.

Aerul pentru vinul nou are însemnătate pentru că îl oxidează anumite substanțe, cari se depun și astfel, îl eliberează de substanțele, ce mai târziu i-ar putea fi dăunătoare, favorizând (ajutând) dezvoltarea anumitor boli.

La aerisirea vinurilor se va băga de seamă, pentru că cu aerul putem tulbura vinurile cari au săruri de ale ferului. Aerul atacându-le înegresc vinul. Un asemenea vin, la pritocire se va trage cu pompa, pentru a fi scutit de aer.

Tot prin aer, în același timp, vinul se poate infecta (moliși) cu microorganisme (ființe foarte mici care măsoară a mia parte dintr'un milimetru) vătămătoare sau poate să împrumute din mediul înconjurător mirosuri neplăcute.

Să nu se țină în pivniță butoae cu murături sau alte lucruri, cari ar putea împrumuta mirosul lor vinului.

După fermentarea musturilor, pentru ca vinul să aibă sănătatea asigurată, e nevoie ca îndată să fie umplute butoaele. Aceasta operație se execută, la început după 4—5 zile, mai târziu mai rar, pentru că o bună parte din lichid pătrunde prin doage și se evaporă.

Altfel s'ar forma un spațiu gol sub vrană și astfel lichidul vine în contact mare cu aerul, determinând o oxidare puternică și ajutând dezvoltarea bolilor ca, floarea vinului, oțetirea, mucegăirea, etc.

Pritocul. Tragerea vinului de pe drojdiile e o lucrare foarte importantă.

Primul pritoc se face după ce fermentația s'a terminat. Vinul s'a limpezit acum și drojdiile s'au depus la fund.

Ce rost are întâiul pritoc? Înlătură drojdiile căzute la fund, cari ar putea intra în putrezire și deci transmite vinului un miros și turbureală fină.

Apoi, prin pritocirea întâia, se pune vinul în contact cu aerul, pentru a grăbi depunerea substanțelor albuminoide, deci a-l limpezi și învehi.

Nu e bine să se facă pritocul prea din vreme, pentru că s'ar înlătura drojdiile ce produc fermentația secundară și astfel ar rămâne puțin zahăr nefermentat, care mai târziu ar putea fi mediu prielnic pentru dezvoltarea diferitelor boli.

Dar și un pritoc întârziat, poate să dea rezultatele pe cari le-am văzut — de putrezire.

Înainte, însă de a se face pritocirea, e bine ca să se observe vinul într'un pahar. Dacă în contact cu aerul își schimbă culoarea după 24—48 ore, e semn că vinul e bolnav.

Asemenea vin se pritoceste cu pompa prin vrană și astfel îl ferim de contactul cu aerul.

Primul pritoc coincide de obicei cu primele geruri de iarnă și se face în luna Decembrie la vinurile noi.

Al doilea în luna Martie, înainte de începerea căldurilor.

Al teilea în August sau Septembrie.

Dar timpul, numărul pritocirilor, depinde de starea generală a vinurilor și de aceea, fiecare viticultor le va face după observațiunile sale asupra fiecărui butoi.

În musturile fermentate cu drojdiile alese, fermentația fiind mai activă, deci limpezindu-se mai repede, bineînțeles că și pritocirea va fi mai din vreme.

Fiecare proprietar va face observație personală asupra vinului său și va hotărî momentul cel mai potrivit pritocului.

Iată dar că, pentru a obține un vin bun se cer lucrări cari trebuiesc date la timp și conștiincios, căci numai astfel ne va răsplăti munca depusă.

Acțiunea pomicolă a Camerei.

Pomicultura (cultura pomilor roditori) este una dintre ramurile cele mai însemnate și rentabile ale agriculturii, în ziua de azi. Camera de Agricultură a județului nostru, ca instituție ce luptă pentru propășirea agriculturii și înălțarea ei la un nivel mai ridicat, dă o deosebită atenție și culturai pomilor roditori.

Configurația județului nostru, luată din punct de vedere agricol, o putem împărți în două și anume, în partea de șes, potrivită pentru cultura plantelor cereale și partea de coline, potrivită pentru cultura pomilor roditori.

Activitatea Camerei e îndreptată nu numai în partea de șes, cu rezultate îmbucurătoare

și pline de rodnicie, ci și în regiunea deluroasă, unde mai mult ca în ori și care altă parte, se simte nevoia acestui sprijin.

Pe de altă parte, situația economică de astăzi, îndrumă agricultorii spre intensificarea acelor ramuri de producție, cari le aduc rentabilitate (câștig).

Toate aceste probleme sunt studiate și veghiate neîncetat de Cameră și prin munca neobosită a conducătorilor și specialiștilor ei, susține o activitate neconținută în ramura pomicolă, după cum vom vedea pe scurt în cele ce urmează.

Activitatea pomicolă, o putem împărți în trei părți și anume :

1. Activitatea de luminare și propagandă în cultura pomilor roditori.

2. Actiune de sprijinire materială în cultura pomilor roditori, și

3. Înființarea de pepiniere pomicole, pentru a putea furniza agricultorilor pomii de cari au nevoie.

În ceea ce privește activitatea de luminare, Camera, prin specialiștii săi a ținut cursuri și conferințe pomicole în mai multe comune din județ. S'au făcut demonstrațiuni practice de altoirea pomilor. Și s'au trimis echipe volante pentru stropirea pomilor contra boabelor și dușmanilor lor.

Conferințe, cursuri despre cultura după știință a pomilor și demonstrațiuni de altoire ținute din 19 August până în 8 Septembrie 1933, în următoarele comune, din :

Plasa Hălmagiu.

1. Vârfurile	19. Sârbi
2. Vidra	20. Târnovița
3. Măgulicea	21. Țohești
4. Groși	22. Poenari
5. Lazuri	23. Leștioara
6. Avram Iancu	24. Leasa
7. Polana	25. Bănești
8. Zimbru	26. Mermăști
9. Valea Mare	27. Ionești
10. Saturău	28. Ignești
11. Honțisor	29. Tărmure
12. Zeldiș	30. Luncșoara
13. Secaș	31. Văsdoci
14. Dezna	32. Gurahonț
15. Neagra	33. Bodești
16. Ociu	34. Aciuța
17. Ocisor	35. Pleșcuța
18. Hălmăgel	36. Dumbrava

Plasa Radna.

1. Roșia	5. Lupești
2. Corbești	6. Vărădia
3. Petriș	7. Guttenbrun
4. Ilteu	

În ce privește sprijinul material, Camera a pus la îndemâna pomicultorilor diferite preparate pentru combaterea bolilor, ca preparate arsenicale, preparate cu nicotin, clei, aparate de stropit — toate cu prețuri foarte reduse.

În ce privește pepinierele, Camera a înființat în Arad, Murășel și Socodor — pepiniere proprii. A înființat în Bonțesti, Berindia, Gurahonț, Miniș și Conop, pepiniere contractate.

Scopul înființării acestor pepiniere a fost de a pune la îndemâna pomicultorilor materialul de pomi, bine îngrijiți și crescuți, potri-viți pentru plantare la locul definitiv.

Deasemenea se caută a se răspândi specii și soiuri alese de pomi, în vederea standardizării fructelor pentru comercializare.

Tabloul cu pomii distribuiți în toamna 1933.

Nr. cor.	Specia	Bucăți
1.	Meri	5724
2.	Peri	1450
3.	Pruni	4340
4.	Caise	1579
5.	Ringloți	900
6.	Nuci	3210
7.	Vișini	114
8.	Cireși	200
9.	Persici	1000
Total :		18517

Arbori de distribuit :

1.	Duzi	4000
2.	Salcâm	10.000
3.	Sofori	1500
4.	Ulm	800
5.	Plop	300

Și tot în Cadrul acestei activități, cu plăcere amintim că județul nostru a fost vizitat în toamna aceasta și de Dl. profesor Knektel, vestitul cunoscător al bolilor și insectelor la plantele agricole și șeful acestei secțiuni în Ministerul de Domenii.

Domnia Sa, a fost însoțit de distinsul specialist în fitopatologie (știință care se ocupă

cu bolile plantelor), Dl. Dr. S. Mihălescu, Inspector general la Uniunea Camerelor de Agricultură și de Dl. Asistent Manolache. Intreagă comisia a fost condusă în județ de Directorul nostru.

Domnia-Lor au constatat, că starea de sănătate a culturii pomilor roditori este satis-

și pe cari noi le-am primit și prindem cu multă plăcere și pentru interesul care l-au arătat pomiculturei județului Arad.

Camera de Agricultură, care fără preget activează pe această cale, ține de datoria ei totodată, să atragă atenția pomicultorilor din județ, să-l urmeze cu credință sfaturile și în-

Comisia fitosanitară, în frunte cu D-l' prof. Knechtel vizitând piața de fructe.

făcătoare, semnalându-se unele cazuri de boli, cari cu o bună chibzuință și stăruință se pot împuțina și nimici.

Ținem de datoria noastră să mulțumim întregii comisii, în frunte cu Dl. prof. Knechtel, pentru oboseala, îndrumările cari ni le-au dat

îndrumările cari i le dă, atât pentru înaintarea lor în cultura pomilor roditori, cât și în acțiunea de nimicire a dușmanilor ei, de ori ce natură, căci la caz contrar s'ar putea înmulți și răspândi, prezentând situația mult mai grea.

Pomicultori, luați aminte.

Mijloace de apărare contra rosăturii iepurilor de câmp în Livezi.

După cum știm, în timpul iernei iepurele de câmp ne cauzează mari pagube prin livezi, celace a dat de gândit la mulți grădinari și proprietari de livezi, până când un grădinar și anume Ioan Hermen după o experiență de 3—4 ani a găsit o soluție foarte ușor de aplicat, de a se apăra contra rosăturii iepurilor și anume:

Trunchiurile pomilor vor fi unse de jur împrejur cu slănină (clisă) afumată până la o înălțime de 80 cm. mergând de sus în jos și vice-versa, de 2—3 ori pe pom.

Prin aceasta metodă arătată mai sus, care costă puțin având fiecare gospodar acasă slănină, se poate apăra foarte ușor de pagubele produse în timpul iernei de iepuri, putând întrebuința 10 dkgr. slănină pentru 70 bucăți pomi în vârsta de 7 ani.

În primăvară după umflarea mugurilor, după ce credem că am trecut peste pericol luăm un sac și în timpul soarelui — când lucește locul uns, deoarece în timpul noros nu

se poate vedea bine locul uns — ștergem pomii de aceasta unsoare.

Un alt tratament folosit în America contra rozătorilor în livezi este preparatia lui Hawey, care se poate prepara ușor de fiecare gospodar.

Într'un vas încălzim ulei de în până când începe a clocoti (la 244 grade Celsius), atunci încet băgăm în la praf de pucioasă amestecându-se necontentit cu o lopată mică de lemn până când aceasta se topește complet și se amestecă bine cu ulei (de exemplu 100 grame

praf de pucioasă la 900 gr. ulei de în, soluția având întotdeauna 10 părți praf de pucioasă la greutatea uleiului, adică lichidul să aibă 10% praf de pucioasă).

Când s'a răcit soluția poate fi întrebuințată imediat pentru a unge trunchiurile pomilor, ba mai mult, această zamă disolvată în terpenină se poate întrebuința și la stropirea pomilor.

Tradus de: *Alexandru A. Naghy*
inginer Agronom.

Agricultori viticultori!

Folosiți la îngrășarea holdelor și viilor, gunoiul artificial „Guano-fosfat“.

La un jugh. cad. arător trebuie 200 kgr.

„ „ „ „ vie „ 400 „

Se folosește:

— La pământ arător: înainte de arat se împrăștie pe holdă.

La vie se împrăștie sau se pune la cuib 10 dgr. la fiecare butuc.

Prețul Lei 120 (Unasutădouăzeci) Lei per mm. cu sac cu tot.

Se poate cumpăra dela magazia *Camerei* în fiecare zi de *Marți* și *Vineri*.

Atențiune!

Agricultori! Fiți cu mare băgare de seamă la vitele din grajd, le țineți în perfectă curățenie să nu-le umplă păduchii.

Pagina Stuparului.

Expoziția Societății Apicole „Arădana” Arad (fondată 1933) de sub patronajul Camerei de Agricultură.

În zilele de 11. 12 și 13 Nov. a. c. s-a ținut în Arad expoziția națională de avicultură și horticultură. La această expoziție în pavilionul Camerei de Agricultură, Societatea Apicolă „Arădana” a expus materialele și aparatele apicole ce formează: „Expoziția sa ambulantă.”

Menirea acestei expoziții ambulante este propagarea apiculturii raționale, care are de scop înlocuirea stupăritului nerațional care se practică în multe regiuni ale județului nostru. Această expoziție creiată exclusiv pentru demonstrații și exemplificări practice, va fi deplasată în decursul sezonului de iarnă în diferite centre ale județului Arad.

Acolo se vor ține cursuri complete de albinărit. Materialele și aparatele din expoziție vor da ocazie ca fiecare recomandare, făcută la curs să fie însoțită de exemplificarea practică. Modelele expuse sunt așa fel alese și simplificate la strictul necesar, încât ele pot fi cu ușurință copiate de mintea ageră a oricărui stupar dela sate.

Expoziția cuprinde 7 secții și anume:

1) Secția stupilor. 2) Secția creșterii și selecției mătcilor 3) Secția recoltării produselor. 4) Secția diferitelor aparate și materiale apicole. 5) Secția plantelor melifere. 6) Secția de propagandă pentru consumul mierei și valorificarea produselor. 7) Secția didactică.

1) *Secția stupilor:*

A) Stupii primitivi. O stupărie primitivă la munte (comuna Roșia jud. Arad) S-a expus o stupină formată din 10 stupi primitivi. Stupii sunt construiți din curpen, lipiți cu balegă, având ca acoperiș niște căciuli făcute din coaje de cireș. Sunt așezați direct cu gura pe pământ și lăsați în voia șoarecilor, broaștelor, șopârlelor, a ploilor care-l pătrund pe toate părțile și a zăpezii care-l acoperă cu totul. Ca

stup de tranziție în aceasta regiune, s-a expus stupul făcut din scândură, segmentat la o treime, prevăzut cu lațurile în partea de sus, a fiecărei încăperi.

b) O stupărie primitivă la șes (comuna Grăniceri jud. Arad). Adăpostul este făcut din scânduri. Înăuntru încap 6 coșnițe făcute din papură împletită. Patru din ele au urdinișul jos iar două au urdinișul sus. Tranziția în aceasta regiune este reprezentată printr-o coșară, prevăzută cu calotă cu rame, pusă deasupra.

B. Stupării moderne. Stânga și dreapta stupinel primitive dela Roșia, era fiancată cu două stupării moderne. În dreapta era o stupărie formată din stupi verticali mobili „Idea de Arad” cu 20 rame 30 X 30. cm. — stupi recomandați de Societate pentru stuparii cunosători și profesioniști.

În stânga o stupărie formată din stupi orizontali „Long Idea de Arad”, cu 24 rame într'un singur rând, recomandați de Societate pentru stuparii începători sau pentru sătenii ce nu au mult timp de rezervat pentru cultura albinelor.

2. *Secția creșterii mătcilor.* Această secție cuprinde instrumente și aparate necesare pentru creșterea mătcilor după sistemul elvețian. Astfel au fost expuse cutii pentru împărechearea mătcilor cu trântori de montă. Rame cu 33 începuturi de alveole regale pe dopuri de lemn. Rame cu 24 de apărători ale leagănelor regale, pentru a feri alveolele de distrugerea primei măci eșite din celulă. Lingurițe pentru transportul ouălor. Cuști pentru transportul pe poștă a mătcilor, etc.

3) *Secția recoltării produselor.*

A. *Mierea.* Aici s'a văzut toate fazele prin care trece o ramă cu miere dela scoaterea ei din stup până la punerea mierei din ea în vânzare.

Au fost expuse roabe pentru transportul ramelor. Planșete pentru descăpăcit, vase cu site duble pentru strecuratul descăpăciturilor, centrifugă pentru extras mierea, site pentru strecurat mierea, vase pentru limpezit mierea, vase pentru lichefiat mierea granulată, bidoane pentru transportul mierii în țară, bidoane de 25 Kgr. în ambalajul cerut de export, cuțite, furculițe și aparate pentru descăpăcitul ramelor, etc.

B. *Ceara*. Au fost expuse două modele de topitoare solare, un model de topitoare cu ajutorul aburilor, forme pentru turnat ceara dela 1—5 Kgr., faguri artificiali, etc.

4. *Secția diferitelor materiale și aparate apicole*, a prezentat următoarele: Adăpătoare exterioare, adăpătoare interioare, hrănitore, razuri pentru curățit, clește pentru diferite sisteme de stupi, măști din voal și sită, lămpi pentru lipirea fagurilor artificiali în rame, afumătoare de diferite forme, grătare separatoare Hanneman și Collin construite din sârmă, lemn și carton, prințătoare de roi, pompe pentru roi, sârmă pentru însărmant fagurii artificiali, pinten pentru afundarea sârmei în celulele fagurelui artificial etc. etc.

5. *Secția plantelor mielifere*. Au fost expuse semințe din 16 feluri de plante mielifere cultivabile prin grădini, la câmp, prin fânețe sau la munte.

6. *Secția de propagandă pentru consumul mierii și valorificarea produselor*. În această secție au fost expuse două standuri:

Primul prezenta vizitatorilor 12 cilindri de sticlă în care se găsea miere din diferite regiuni ale județului Arad. Astfel era miere de salcâm, de flori mixte, de tei, de busuioc de miriște, de brad, etc. etc.

Al doilea stand a fost compus din felurite varietăți de miere adusă de producători la societate pentru valorificare. Datorită purității și ambalajului, încă din prima zi a expoziției toate borcanele au fost vândute.

Tot la această secție de propagandă s-au văzut felurite tablouri de propagandă făcute de societate pentru consumul mierii și valorificarea produselor.

7. *Secția didactică* cuprinde cărți și broșuri de propagandă apicolă pe care le poate procura oricare dintre apicultorii vizitatori; hărți cu activitatea societății; tablouri cu fotografii de cursuri și conferințe; tablouri cu fotografiile diferitelor stupări din județul Arad etc.

Expoziția a fost vizitată de numeroși studenți din Arad și Județ, de amatorii de albinărit, de publicul arădan precum și de numeroase școli. S'au dat explicații tuturor vizitatorilor care s-au interesat și în special Studenților Academiei de Teologie, elevilor Școalei normale și elevilor Școalei de Industrie casnică din Arad.

Trebue să relevăm faptul că Societatea Apicolă Arădana cu puterile ei proprii nici în 5 ani de existență nu ar fi putut prezenta acest stand, necum numai după câteva luni de funcționare.

Progresul mare pe care l-a făcut se datorește faptului că societatea este pusă sub patronajul direct al Camerii de Agricultură a județului Arad.

Din aceasta se vede clar cât de important este faptul că orice societate de acest fel să ste sub directă sprijinire, ocrotire și îndrumare a Camerii de Agricultură.

Mierea

Societatea Apicolă „ARĂDANA” preia dela apicultori orice cantitate de miere cu prețul de 32 lei un Kgr.

Stuparii cari au de vândut miere să ne trimită la sediul societății într-o sticlută mică,

puțină miere pentru a vedea dacă mierea este nefalsificată.

Avizăm tot odată că prețul mierii este în creștere și că toți acei cari au miere, vor obține prețuri mai mari dacă o mai țin câțeva vreme.

de Dr. Otto Seymann ing. agr. insp.

Nu este nici o chestiune, care să intereseze mai mult pe stupari decât nutrirea cu zahăr. La sfârșitul fiecărui an apicol cu recolta slabă, încep demersurile după zahăr eftin pentru hrănirea ajutătoare, însă deodată vin stuparii cu fața îngrijorată: *Oare va fi bun zahărul din sfeclă pentru iernare?*

Mulți își aduc aminte, că unli stupari au pățit prost prin nutrire cu zahăr, căci acesta ar cauza diareea și moartea albinelor. Dar este de obște cunoscut că au fost stupari la cari cu toate că au întrebuințat, hrană naturală — mierea, li-au perit stupii de diaree și făcând nutrire ajutătoare cu sirop de zahăr, au putut salva majoritatea familiilor. Un mult știlutor stupar afirmă: *Da, zahărul peste iarnă le-a salvat, dar primăvara a provocat pesta albinelor (apis nosema), o boală lipicioasă.* Se prezintă alt savant care afirmă și probează că numai așa a putut ajuta familiei bolnave de nosema, că a nutrit-o cu sirop de zahăr. Iarăși alt stupar se vaită că hrănind albinele cu zahăr, celulele rămân deschise și absorbind apa din aer, provizia întâi se subțiază, apoi se acrește (acidifiază) și albinele vor pieri. Nu e de mirare ca stuparul — auzind atâtea păreri diferite — se face confuz, nu vede clar și va lucra nesigur. Este inutil a discuta dacă zahărul este egal în valoare nutritivă cu mierea, căci și omul preferă mierea față de zahăr. Acum ne interesează numai dacă zahărul eftin ar fi corespunzător pentru iernare sau să ne procurăm miere. Înainte de toate trebuie știut: *Coloniile hrănite cu miere tot așa se pot îmbolnăvi de diaree, ca și cele ținute cu zahăr, în cazul când nutrim prea târziu și albinele n'au putut căpăci celulele.*

Zahărul sau mierea când este necăpăcită suge apă din aer și se poate acri ușor, care fapt apoi cauzează boala. La aceasta ar putea unul să răspundă: După prof. Zander tocmai lipsa de apă provoacă diareea, deoarece mierea deschisă dă albinelor apă suficientă, fără apă familia peste iarnă neliniștindu-se capătă

diareea. Însă prof. Zander așa înțelege, că afară de multă hrană căpăcită să fie și puțină necăpăcită, ceiace de obicei și găsim.

Problema nu este descăpăcirea, ci invers căpăcirea celulelor rămase deschise. Celula închisă și noi și albinele o pot desface și pe timp nefavorabil, însă căpăcirea celulelor deschise pretinde căldură, deoarece albina — afară de unele excepții — pe timp rece nu poate să producă ceară pentru căpăcire. *Când hrănim la timp?* Dacă albinele mai pot căpăci majoritatea celulelor. Când putem aștepta aceasta? Dacă timpul e cald. Prin urmare nu putem fixa precis ultima zi a hrănilor, aceasta din caz în caz stuparul trebuie să aprecieze pe baza celor expuse mai înainte.

Zahărul întrebuințat pentru hrănirea albinelor (zahărul de sfeclă) este așa numitul *zahăr compus*, iar cea mai mare parte a zahărului aflător în miere este *zahăr simplu*. Aceasta e o deosebire esențială. De obicei stuparul în așa fel încearcă să îndrepte zahărul de sfeclă, că-i adaugă vre-un acid (acid tartric, acid oțetic, acid de lămâie) spre a-l inverti. (Invertirea înseamnă: transformarea zahărului compus în zahăr simplu). Și astăzi auzim adesea ori sfatul că siropul de zahăr trebuie să-l invertim prin acid. Însă acest sfat este greșit, a rămas din timpul când s'a crezut că albina întrebuințează acid spre a transforma zahărul din nectar. Astăzi deja știm că albina prin *ferment* face invertirea, (ferment sau cu alt nume enzim). Fermentul este o substanță ce nu se poate fabrica, fiind produsul caracteristic al ființelor vii. Fermentul accelerează transformările chimice.

Spre a fi înțeles mai ușor să vedem o pildă:

Intr'o sticlufă punem puțină scrobeală și turnând pe ea apă, o scuturăm bine, atunci obținem un lichid subțire de culoare albă. Adăugând câteva picături din tinctura de iod, lichidul imediat se face albastru (tinctura de

jod este un lichid brun care se folosește pentru desinfectarea rănilor). Dacă picurăm pe pâine jod și aceasta va lua culoarea albastră. De ce? Deoarece și pâinea conține scrobeală. Acum urmează o demonstrație interesantă și importantă. Scrobeală lichidă în sticlă amestecăm cu salivă — (umiditate apoasă și puțin cleoasă ce se produce în gura animalelor și prepară mistuirea) și o scuturăm bine, apoi o așezăm pe un loc cald și după repaus de 3—4 ore îl adăugăm tinctura de iod. Vom constata că lichidul nu-și mai schimbă culoarea, nu se face albastru. Dacă ar conține scrobeală ar trebui să devină albastră. Nu și-a schimbat culoarea, prin urmare nu are scrobeală. Dar unde a dispărut? Fermentul din salivă a transformat-o în zahăr.

Fermentul ce se află în saliva albinelor transformă zahărul compus (zahărul de sfeclă) în zahăr simplu. *Acțiunea fermentului însă e stânjenită de acid.*

În cazul când amestecăm zahărul alb obișnuit (zahărul compus) cu miere nefiartă, fermentul ce se găsește în miere va transforma încetul cu încetul zahărul compus în zahăr simplu. Mierea conține și ceva acid. Prof. Zarin a găsit că siropul amestecat cu 0.1% acid citric a fost invertit de albine aproape la fel ca siropul neamestecat, 0.3% acid citric, însă a stânjenit deja invertirea. Prof. Schönfeld a topit 2 părți zahăr în o parte apă, jumătate din cantitate a dat albinelor așa fără acid, iar jumătate — după rețeta veche — amestecată cu acid de lămâie. După un anumit timp a examinat că, câte procente sau invertit din zahăr ce a fost transportat în celule de albine.

Rezultatul a fost următorul:

Fără acid a fost invertit 37.5%

Cu acid " " 17. %

acidul nu numai că n'a ajutat, ci din contră a stricat mult. Stuparul atunci când adaugă siropului acid, prin aceasta împiedică ca fermentul din saliva albinelor să lucreze perfect. Rămâne deci stabilit să nu amestecăm nici un fel de acid în sirop.

Înțelegerea invertirii putem grăbi, căci fermentul nu lucrează totdeauna la fel. În cazul când

scrobeala cu saliva o ținem în loc rece, trebuie să treacă mai mult timp până ce să se transforme culoarea albă în albastru în urma acțiunii iodului, adică *pe temperatura joasă fermentul acționează încet*. Dacă fierbem scrobeala amestecată cu saliva, experiența nu va reuși deloc, căci fierberea a omorât fermentul. Din contră pe temperatură caldă (circa la temperatura sângelui omului) invertirea se petrece repede. Deci să ne îngrijim ca siropul să nu fie rece. Trebuie să-l încălzim și așa să-l — dăm albinelor. Mai bine este când e mai cald, căci și așa se răcește. Dacă mâna îl poate suporta, îl putem folosi. Totdeodată să avem grijă ca siropul să se răcească încet, să rămână cât se poate de mult timp cald. Aceasta depinde de două condiții: 1. pe timpul hrănirii acoperim cuibul și hrănitorul, 2. aranjăm în așa fel ca deodată să ajungă cât de multe albine la hrănitor adică albinele repede, în stare caldă să poată căra hrana. Prima condiție este ușor de îndeplinit, a doua mai cu greu, îndeosebi la stupi verticali. Există multe feluri de hrănitoare, majoritatea lor corespund însă numai pentru hrănirea stimulentă adică pentru cantități mici și nu pentru hrănirea ajutoare când trebuie să dăm cantități mari. La stupi cu manipularea deasupra este practic să folosim tipsii întinse de tinichea pe cari le așezăm deasupra ramelor acoperindu-le cu o sită și cu o perină. Astfel siropul își menține temperatura timp îndelungat. Apicultorii cari n'au tipsii de tablă, se pot folosi de bocane de sticlă legându-le la gură cu o pânză nu tocmai deasă, dar bine întinsă.

Faptul cu fermentul se nimicește în salivă în cazul când am încălzit-o prea tare sau am fiert-o, ne învață ceva. Mierea conține ferment care — după cum am văzut — poate inverti siropul de zahăr. Dacă însă încălzim tare sau fierbem siropul amestecat cu miere, fermentul mierii piere, prin urmare nu poate face invertire. Stuparul care adaugă miere la sirop numai după fierberea și răcirea siropului la circa 37. grade Celsius, să amestece mierea. Dar nu este indiferent ce fel de miere am folosit. Dacă mierea a fost granulată și fiartă ca să fie lichidă, prin fierbere omorăm fermentul.

Astfel de miere nu e potrivită ca să ajutăm prin ea invertirea siropului. Mierea cu ferment tare și aciditate foarte puțină, valorează mai mult, decât acidul tartric, formic, sau acidul citric, cari nu că nu conțin ferment, dar reduc în mod considerabil acțiunea fermentului.

Renumitul stupar Schönfeld a nutrit o familie de albine cu sirop de o concentrație diferită și a examinat din timp în timp că câte procente de zahăr s'au invertit din siropul înmagazinat în celule.

Amestecând una parte zahăr cu una parte apă — s'a invertit 48.14% din zahăr amestecând două părți zahăr cu una parte apă — s'a invertit 31.16% din zahăr ceeace probează în mod vădit că siropul mai subțire se inversește mai perfect. Ar fi deci mai bine să hrănim cu sirop cât de subțire, însă numai dacă timpul este favorabil, iar când timpul e mai răcoros ar fi mai consult siropul cu concentrație = 2:1. În cazul când hrănim la timp putem folosi siropul subțire, care este mai bun pentru invertire.

Zahărul întrebuințat trebuie să fie zahăr alb rafinat. Recapitulând cele expuse la hrănirea cu sirop trebuie să îndeplinim următoarele condiții:

1. *Să folosim zahăr alb bine rafinat (curățit).*
2. *Hrănirea s'o executăm la timp (la sfârșitul lunii Sept.)*
3. *Să nu folosim acid, ci miere bună nefiartă, iar după ce am adăugat mierea, să nu mai încălzim siropul.*
4. *Să hrănim cu sirop cald.*
5. *Siropul să fie — dacă timpul permite — mai bine subțire decât gros.*
6. *Multe albine să ajungă deodată la hrănitor, ca acesta încă în stare caldă să poată fi consumat.*
7. *Dați rația de 3—4 kgr. odată sau cel mult în 2 rații atunci hrana de necesitate se va înmagazina cu una sau două zecimi pierdere.*
8. *Acoperiți cuibul și hrănitorul ca siropul să se răcească foarte încet.*

Urmărind strict aceste sfaturi, coloniile și cu provizia de sirop vor ierna în mod sigur.

Nu vor avea diaree sau noseamă tocmai cum n'au familiile ce iernează cu miere curată. De altfel am de relevat că afirmația „*Zahărul cauzează noseamă*” nu este decât o poveste băbească, deoarece noseama este o boală lipicioasă.

Ca o completare celor relatate am să răspund la întrebarea pusă de mulți începători „Hrănirea ajutătoare trebuie terminată la sfârșitul lui Septembrie, căci albinele nu pot transforma zahărul, nu pot depune și căpăci mierea, decât pe timp cald, atunci când încă nu sunt silite de timpul rece să formeze forma de ghem, prin urmare ce să facem noi, cari avem coloniile bunișoare dar cari n-au provizie destulă? *Oare acumă, mai putem hrăni și cum să executăm hrănirea?*”

În cazul când provizia pentru iarnă la familiile mici nu este de 6—8 kgr. la cele mari de 10—12 kgr., atunci în fagurii goi aproape de cuib vom turna mierea caldă sau sirop de zahăr cald. Știind că în luna Februarie la începerea ouatului, când încă nu s'a făcut sborul de curățire, albinele, — cari nutresc și încălzesc puetul — cu toate că consumă mult, nu se îmbolnăvesc de diaree. Deci imitând natura putem să aducem albinele în situația similară în așa fel, întrucât după ce le-am dat cantitatea de hrană, închizând urdinișul și deschizând aerisatoarea de sus, în mod furios și cu mare băgare de seamă aducem stepul într-o cameră caldă (de 16—20 grade Celsius) liniștită și perfect întunecată. Aci albinele treptat, treptat se vor micșora — în urma căldurii — și fără să se înfurie, cu băzăit plăcut vor înmagazina hrana primită în apropierea nemijlocită a cuibului. Lucru de căpetenie este ca mierea primită să ajungă în bășica de miere și deci în celule, iar în intestine numai cantitatea strict necesară. Tratându-le strict după cele sfătuite nu au motiv să se îndoape peste măsură cu hrană, ceeace nici nu ar fi de dorit.

Aproximativ după 48 de ore când am răcit în mod treptat camera, vom transporta coloniile iar în liniște și cu mare băgare de seamă pe locul lor definitiv.

Provizia de iarnă trebuie să fie de 6—8 kgr., iar la coloniile bune de 10—12 kgr.

Siropul de zahăr se va da în cantități mari. Siropul în celule se concentrează, deci exprimat în kgr. va fi mai puțin, 1 kgr. de zahăr + $\frac{1}{2}$ litru apă când se concentrează, este egal cu $1\frac{1}{4}$ kgr. de hrană. Socotind în volum: în 9 decilitri sirop de zahăr subțiat cu jumătate apă, se află 800 gr. zahăr 400 gr. apă, ceea ce după concentrare înlocuiește circa 1 kgr. de miere. Nu uitați că totdeauna trebuie să socotim cu ceva mai multă hrană, deoarece albinele consumă mult și în timpul înmagazinării.

Având în vedere credința greșită a stuparilor în general, având în vedere că manualele de apicultură recomandă adăugirea oțetului sau diverselor acide, folosirea glicerinei sau siropurilor făcute în casa din fructe sau sfeclă de zahăr, iar în unele cazuri interzic cu desăvârșire folosirea zahărului alb, deci întâlnim un haos de păreri, — parcă legile generale ale chimiei n'ar fi valabile și în apicultură, — am găsit necesar să motivez mai amănunțit pentru ce trebuie să procedăm așa și nu altfel.

Ceara

Societatea apicolă „ARADANA” preia dela apicultori orice cantitate de ceară curată cu următoarele prețuri:

70 lei un Kgr. ceară care conține 15% corpuri streine.

80 lei un Kgr. ceară care conține 5% corpuri streine.

85 lei un Kgr. ceară care este absolut curată.

Cereri.

Se caută semănță de:

Mei alb

Măzăriche

Tătarcă

Gard viu (glaedice)

Salcâm (acați, pănari)

Cei ce au de vânzare din aceste semințe sunt rugați a-se adresa cu oferta lor către biroul Camerei de Agricultură.

Aviz.

Se aduce la cunoștința comunelor că la crescătorii următori se află armăsari și apți pentru reproducție de vânzare:

1. *Gheorghe Szuhansky* din Nădlac și

2. *Ioan Rabb* din Rovine.

Acești armăsari sunt examinați din partea Comisiei noastre și deci cumpărătorii vor fi sprijiniți din partea Camerei.

Direcțiunea.

AGRICULTORI!

Inscrieți-Vă la cursurile agricole ce
aranjază Camera.